

TRENER

časopis udruženja košarkaških trenera

JUN 2014, GODINA XVIII CENA 150 RSD 2 EUR 3,5 KM 100 DEN 25 KUNA

MAJSTORI ZA KATEDROM EXPERT LECTURES

Igor Kokoškov

Bernie Bickerstaff

SC ŠUMICE 28-29 JUN

BCB 2014

**PROGRAM SEMINARA
"BASKETBALL CLINIC
BELGRADE 2014"**

DAN 1 – SUBOTA, 28. JUN,
(Centar za sport i kulturu "Šumice", Beograd)

-od 09.00h Prijavlivanje i registracija
učesnika (hol sportskog centra "Šumice")

-10.50h Otvaranje seminara

-11.10h Igor Kokoškov
"Opcije tranzicije u napadu" I deo

-12.40h Igor Kokoškov
"Opcije tranzicije u napadu" II deo

-14.00h Prof Dr Sergej Ostojić
"Procena konačne visine u košarci: teorija i praksa"

-15.00h Bernie Bickerstaff
"Rani napad i šta je potrebno da budete efikasni"

-16.15h Nikola Perišić
"Proprioceptivni trening u kosarci"

**CLINIC SHEDULE
"BASKETBALL CLINIC
BELGRADE 2014"**

DAY 1 – SATURDAY, JUNE 28.,
(Sports Center "Sumice", Belgrade)

-od 09.00h Registration
(Sports center "Sumice")

-10.50h Opening

-11.10h Igor Kokoškov
"Transition offense" I part

-12.40h Igor Kokoškov
"Transition offense" II part

-14.00h PHD Sergej Ostojić
"Evaluation of final height in basketball:
theory and practice"

-15.00h Bernie Bickerstaff
"Early offenses & what's necessary in becoming efficient"

-16.15h Nikola Perišić
"Proprioceptive practice"

BCB 2014

DAN 2 – NEDELJA, 29. JUN,
(Centar za sport i kulturu "Šumice", Beograd)

-10.00h Zoran Lukić
"PnR odbrana sa preuzimanjem, rotacijom i udvajanjem"

-11.30h Bernie Bickerstaff
"Odbrana presingom"

-13.00h Prof Dr Branko Markoski
"Uloga košarkaške statistike u samoj pripremi utakmice"

-14.15h Igor Kokoškov
"Sistem vežbi za igru u odbrani"

DAN 2 – NEDELJA, 29. JUN,
(Centar za sport i kulturu "Šumice", Beograd)

-10.00h Zoran Lukić
"PnR defense- switch, rotation and double teaming"

-11.30h Bernie Bickerstaff
"Defensive pressure"

-13.00h Prof Dr Branko Markoski
"Using statistics in game preparation"

-14.15h Igor Kokoškov
"Set of drills for defense"

Dobrodošli

S tigli smo, po tradiciji, pred još jedan praznik košarke u Beogradu i Srbiji. Poslednji vikend juna rezervisan je za svakako jedan od najprestižnijih evropskih stručnih seminara košarkaških trenera.

Reč je o već prepoznatljivoj „Basketball clinic Belgrade“.

Ono što od samog starta krase ovaj najveći skup trenera, ne samo u Srbiji, već i Evropi, jeste visok kvalitet u svim elementima. Mesto i vreme održavanja, organizacija i iznad svega kvalitet predavača. Tako će, uz nešto više poteškoća, biti i ove goine. Na skupu gde su u glavnoj ulozi košarkaški treneri, zvezda među predavačima ponovo nam dolazi iz najjače lige na svetu – NBA, Bernard Berni Bikerstaf. Reč je o iskusnom sedamdestogodišnjaku, prebogat trenerske karijere i umeća da to znanje i iskustvo podeli, po prvi put, sa kolegama kako iz Srbije, tako i onima koji su iz desetak zemalja najavili dolazak u Beograd.

Naš adut da dobijemo ovakvog kvaliteta predavača bio je naš Igor Kokoškov, u saradnji sa agilnim direktorom BCB – Ivanom Jeremićem.

Uz ostale predavače i teme koje će biti prezentovane, pomalo je neprijatno isticati, da je prisustvo domaćih trenera obavezno, a za one koji vode seniorke timove, uslov za licenciranje u sledećoj sezoni.

Kao organizator, UKTS, oslabljeno je trenutnim odsustvom svog predsednika Ace Petrovića. Trener koji je dolaskom na mesto predsednika Udruženja, uneo novu energiju u sve aktivnosti Udruženja, a BCB i Trener, promovisao u dva brenda UKTS. Uz sve to predsednik Petrović bio je spreman da prihvati i ulogu predavača. S toga se je neophodno naglasiti da s nestrpljenjem očekujemo njegov povratak i aktivno učešće u radu Udruženja.

Uvereni da će uz još veću posećenost i održanje viokog kvaliteta predavanja, BCB 2014 možda nadmašiti prethodne, poručujemo: Ne propustite priliku da obogatite svoje trenersko znanje i dobrodošli na BCB 2014. ■

raditionally, we're getting closer to another festival of Basketball in Belgrade, Serbia. The last weekend in June is planned for one of probably most prestigious European expert seminars of basketball coaches.

It's about the well-known "Basketball Clinic Belgrade"

The thing adorning this largest gathering of coaches from the beginning, not only in Serbia but in entire Europe, is the high quality in all aspects. The place and time of taking place, organization and, above all, the quality of lecturers. Including a few difficulties, it will be that way this year as well. At the gathering where basketball coaches are the main participants, the star among them coming once again from the best league in the world – NBA, is Bernard Bernie Bickerstaff. Bernie, an experienced 70-year old coach having a rather rich coaching career and skill to share the experience with colleagues. For the first time the ones from Serbia and those who've announced their coming to Belgrade from 10 countries.

Our trump for getting such a qualitative lecturer was Igor Kokoskov, along with agile director of BCB – Ivan Jeremic.

Along with the rest of issues and lecturers to be presented, it seems a bit unpleasant to point out that the presence of domestic coaches is compulsory and, for those running the senior teams, it's the condition for providing the license for the following season.

The ASBC is weakened by absence of its president Aca Petrovic at the moment. The coach who, by his coming, has brought some new energy in all activities of the Association and promoted BCB and Trener magazine into two ASBC brands. In addition to all this, president Petrovic was ready to accept the role of a lecturer. Therefore, it's necessary to point out that we're eagerly expecting his return and an active participation in Association's business.

Assured in the fact that, including greater commitment and maintaining the high quality of lectures, BCB 2014 may surpass the previous ones, we bespeak the following: Don't miss a chance to enrich your coaching knowledge, welcome to the BCB 2014. ■

Welcome

BCB 2014

Majstori za katedrom

Okupljanje trenera na internacionalnom seminaru Basketball Clinic Belgrade je 28 i 29. juna u dvorani Šumice. Kao i uvek eminentni predavači iz inostranstva, ali i domaći treneri. UKTS je obezbedio kvalitetne stručnjake koji će nesebično podariti svoje znanje kolegama. Veliko interesovanje iz svih zemalja okruženja, pretpostavlja se da će biti rekordan broj učesnika, preko šeststoina. Seminar je obavezan, kao jedan od uslova za dobijanje licence...

Novo tradicionalno okupljanje, trinaesto po redu, u organizaciji Udruženja košarkaških trenera Srbije, održaće se 28. i 29. juna na starom mestu, u beogradskoj dvorani „Šumice“! Veliki skup trenera, koji ima veliku reputaciju u Srbiji, čitavom regionu, Evropi, ali i van nje, ponovo će, očekuje se, biti na visokom nivou, bez obzira na sve objektivne poteškoće. U UKTS je sve je spremno za ovo masovno okupljanje stručnjaka raznih nivoa poslednjih dana juna, koje očekuje se šarolik izbor zanimljivih tema.

Međunarodni seminar Beograd Basketball Clinic 2014 u našoj prestonici biće sigurno novi spektakl za sve u kraljici igara, ali i ostale poklonike ovog sporta. Profil predavača koji će biti za katedrom su dobra garancija da svako može da pronađe ono što ga interesuje! Praktično produbi svoja znanja i čuje nešto novo i savremeno u košarci. Lokacija je odavno poznata, Centar za sport i kulturu Šumice, i za to nije potrebna posebna pozivnica.

Dobro poznata koncepcija, koja živi više od 12 godina nije previše menjana, jer je dosad donosila sasvim solidne, bolje reći odlične rezultate i uglavnom odlične komentare od svih struktura.

O tome razgovaramo sa direktorom Klinike Ivanom Jeremićem, koji najavljuje i neke novitete i obećava još bolji kvalitet jednog od najboljih seminara u ovoj oblasti u Evropi:

– Imali smo baš težak zadatak u izboru predavača i tema! U prvom redu imali smo problema oko dovodenja kvalitetnog stručnjaka iz NBA lige što je i tradicija i kvalitet naše Klinike. U tome mi je kao direktoru a i Udruženju mnogo pomogao Igor Kokoškov, koji ima fantastične veze u Americi. Razgovarali smo čak sa šestnaest vrhunskih trenera, eto samo da nabrojim neka

Direktor BCB: Ivan Jeremić

imena koje bi svako poželeo: Kelvin Mehel, Brajan Hils, Dag Kolins, Majk Braun, Elvin Džentri... Međutim ima velikih problema, jer je to nedelja drafta a i još mnogo seminara i privatnih obaveza. S druge strane, takav nivo predavača za učešća na seminarima je izvanredno plaćem, a kod nas dolaze besplatno, uz putne troškove i hotelski smeštaj! Samo zahvaljujući dobrom prijateljstvu i uvažavanju srpske košarke. Na kraju, odabrali smo, po mom, a i oštemmišljenju, jednog izvanrednog trenera sa reputacijom koja je za poštovanje. Berni Bikenstraf je izuzetno cenjen u NBA ligi, prisutan je preko 40 godina.

● **Nije baš lako ubediti takvog stručnjaka da se pojavi u Beogradu i prenese bar deo svog ogromnog iskustva?**

– To je obavio Igor, koji ga je ubedio da je Srbija zemlja košarke, sa velikom tradicijom, a da će ovde steći još mnogo prijatelja. Berni će odrediti teme o kojima će pričati, ali i diskutovati sa učesnicima seminara.

● **Od „stranaca“ izbor je pao na našeg čoveka, Zorana Lukića?**

– Lukić je stručnjak u trendu, a postigao je velike uspehe u Rusiji. Sigurno je da ima šta da kaže i pokaže

kolegama tokove moderne košarke u Evropi. Odlično radi i poznaje svoj posao, pa će, verujem, njegovo predavanje biti vrlo interesantno i posećeno.

● Tu je i Igor Kokoškov, a i stručnjaci drugih profila koji su neophodni u savremenoj košarci?

– Igor je vrsan poznavalac naše, američke, ali i evropske reprezentativne košarke. Njegova karijera je u stalnom usponu, pa nema sumnje da ima šta da ponudi slušaocima seminara. Tema nije bitna, verujem da će ga svi pažljivo slušati. O medicinskom delu u košarci govoriće dr prof. Sergej Ostojić, fizičkoj pripremi Nikola Perišić, a o neophodnosti statistike i njenom udelu dr Branko Markovski. Sve je to neophodno, jer košarka više nije samo sport, njoj je potrebna i svrsishodna pomoć ostalih komplemetarnih delova nauke.

U prvom redu od kvaliteta i imidža predavača do veoma aktuelnih tema i inovacija koje često izazivaju veliku pažnju kod svih profila trenerske struke, zavisi i uspeh i rejting seminara. Eto, u isto vreme ovakav skup imaju i Italijani, ali verujem da je naš bolji, dodaje Jeremić.

Za očekivati je da ove godine bude i nešto veći broj učesnika nego prethodne, pominje se i cifra od oko 800 slušalaca, a možda i ova broj bude premašen. Uglavnom domaćih, ali i gostiju iz svih zemalja okruženja, pa i oni iz Rusije, Rumunije, Ukrajine, Mađarske, Holandije, Belgije, Italije, Azerbejdžana... Možda i ponovo onih sa dalekih destinacija, kao što su Kina, Liban, Malezija i još neke. Sigurno je da će prošlogodišnji broj biti oboren!

Ne treba ni pominjati, to je svima poznato da je ova Klinika jedan od osnovnih uslova za dobijanje licence za narednu sezonu za sve naše trenere, od pionirskih pa do onih prvoligaških.

Pa, vidimo se u beogradskim Šumicama poslednjih dana juna. Biće interesantno, bez svake sumnje.

Svi naši treneri, ali i gosti iz inostranstva, dobiće izvanrednu priliku da se edukuju na ovoj Beogradskoj košarkaškoj klinici Beograd 2014. Za domaće stručnjake ovo je glavni uslov za overavanje licenci za sezonu 2014-15. ukoliko vode seniorske ekipe.

Uplata licenci za trenere Prve lige Srbije je 30 000 dinara, za Drugu ligu 20 000, Prvu regionalnu deset hiljada dinara, a drugu regionalnu po 7500. Stručnjaci koji vode ženske timove Prve lige trebalo bi da izdvoje po 20 000 dinara, a oni koji vode drugoligaške ekipe – 7500 RSD.

Seminaru mogu priusustvovati svi naši treneri koji su uplatili članarinu za tekuću godinu u iznosu od 3000 dinara. Pri upisu za prisusvo sleduje im trenerski paket, koji sadrži dve DVD kasete, časopis Trener, blok za beleške i specifičnu majicu.

Gosti iz inostranstva plaćaće kotizaciju od 200 eura.

Klinika ima svake godine i svoj svečani deo. Upriličeno će biti dodela priznanja i nagrada svim stručnjacima koji su sa svojim ekipama osvojili prvo mesto u ligama ili prvenstvima na novou Srbije. Od onih koji treniraju mlade pionire i pionirke, pa do seniorskih.

Predavač za ponos BCB: Berni Bikerstaf

Predviđene su i specijalne nagrade najzaslužnijima, ili za vanredna dostignuća. Takvo priznanje biće dodeljeno Zoranu Kovačiću – Čiviji, bivšem predsedniku UKTS i legendi ženske košarke, koji je prošle godine otišao u penziju.

To je deo tradicije koji je dug koliko postoji i Klinika, a UKTS iz svojih sredstava ume da nagradi one koji su i u

Knjiga Bore Cenića

U izdanju Udruženja košarkaških trenera Srbije iz štampe je izašla nova knjiga Borivoja Bore Cenića: „Metodika obučavanja tehnike i individualne taktike u košarci – moje trenersko iskustvo“.

Reč je o knjizi od kapitalnog značaja za teoriju i praksu naše košarke. Utoliko pre što se radi o vrhunskom treneru sa šezdeset tri godine iskustva i retkim darom da ogromno znanje i iskustvo pretoči u štivo koje se lako čita, dobro razume i nudi mnogo, mnogo znanja za sve one koji žele da unaprede svoje znanje košarkaškog trenera.

Promocija ove dragocene knjige obaviće se, kako to i zaslužuje, na našem najznačajnijem, internacionalnom stručnom skupu trenera: Basketball clinic Belgrade 2014.

malim klubovima došli do odličnih rezultata vrednih pažnje.

Zanimljivo je da će biti nagrađeni i naši stručnjaci koji su osvajali prvensva u drugim državama i tako podizali ugled srpske košarke, kao što su Aleksandar Đikić, Vlada Jovanović, Miloš Gligorijević Veselin Toza Matić... ali i neka od još zvučnijih imena. ■

Slobodan Petrovski

Novi talas srpskih trenera dobio priliku u radu sa mladima

Vizija za svetlu budućnost

Potpredsednik Košarkaškog saveza Srbije Dejan Bodiroga i direktor svih reprezentativnih selekcija Dragan Tarlać predstavili su sredinom maja u Kući košarke trenere koji će ovog leta predvoditi mlade reprezentativne selekcije. Priliku da se dokažu u radu sa najtalentovanim košarkašima naše zemlje dobili su relativno mladi stručnjaci koji imaju viziju za svetlu budućnost srpske košarke. Kadete će predvoditi Oliver Popović, U17 selekciju Vanja Guša, juniore Aleksandar Buća, U20 reprezentacija poverena je Dejanu Mijatoviću, dok će selektor „B“ tima Srbije biti Oliver Popović.

– Pored dobro poznatih ciljeva i ambicija, a to su u srpskoj košarci oduvek bile medalje, uspesi se ogledaju i u napredovanju i stvaranju igrača. To je jedna od stvari kojoj mnogo poklanjamo pažnju i siguran sam da je pred nama svetla budućnost. Odabrali smo stručne trenere i pedagoge za najkvalitetniji mogući rad. Oni će svim mladim reprezentativcima, svojim znanjem pomoći da se u razvojnom, pedagoškom i takmičarskom smislu što više razviju. Sigurni smo da oni mogu da nas odvedu i do rezultata koje svi priželjujemo – uverava Dragan Tarlać.

Dejan Mijatović ima najduži staž u radu sa mladim reprezentativnim selekcijama KSS. Od pre dve godine je i na funkciji koordinatora rada sa budućim asovima srpske košarke.

– Trudimo se da se držimo „projekta igrač“, da stvaramo kandidate za našu najbolju selekciju. Ponosni smo na činjenicu da je prošlog leta na pripremama našeg najboljeg tima za Evropsko prvenstvo u Sloveniji polovina od 16 igrača bilo između 1991. i 1994. godišta, koji su prošli kroz naš program mladih selekcija. Rad sa najtalentovanim igračima ne traje tokom priprema tokom leta. Na skeneru se nalazi veliki broj igrača koje pratimo svih 12 meseci, trudimo se da što češće održavamo selektivne treninge, kako bi zaista oni najbolji bili u konkurenciji za našim mladim timovima koji će nas predstavljati na evropskim i svetskim prvenstvima – istakao je Mijatović.

Vanja Guša i Aleksandar Buća su eksperti sa velikim iskustvom za rad sa mladim košarkašima. O njihovom radu najbolje govore brojne titule državnih prvaka sa gotovo svim selekcijama FMP-a, odnosno Partizana. Naravno i mnogi sadašnji seniorski reprezentativci su prve korake napravili pod njihovom budnim okom i komandnom palicom. Razvojni put Olivera Popovića i Vladimira Đokića je sasvim drugačiji. Odmah posle za-

Vladimir Đokić

U16 selekcija

Trenersku karijeru Vladimir Đokić (43) počeo je u Omladincu iz Valjeva, a pravu šansu dobio u Mašincu iz Kraljeva. Najveće uspehe postigao je sa užičkom Slobodom sa kojom je u sezoni 2011/12 izborio opstanak u KLS, a sledeće godine izborio plasman u Superligu. Ove sezone vodio je Slogu iz Kraljeva, a trenutno je na kormilu Metalca iz rodnog Valjeva.

Nekadašnji plejmejker Partizana i reprezentativac prošle godine bio je član Stručnog štaba Univerzitetske selekcije koja je na Mediteranskim igrama u Mersinu bila druga, a na Univerzijadi u Kazanju osvojila treće mesto

Sa U16 selekcijom Jugoslavije 2001. godine bio je šampion Evrope, dok je sa kadetima Srbije i Crne Gore na kontinentalnom šampionatu osvojio bronzanu medalju 2006. godine. Od 2013. je na kormilu juniorske reprezentacije Srbije.

Dejan Mijatović

U20 selekcija

Dejan Mijatović (46) koordinator i trener mlađih reprezentativnih selekcija igračku karijeru proveo je u Borcu iz Čačka, Radničkom i Zastavi iz Kragujevca.

Trenerskim poslom počeo je da se bavi u mlađim kategorijama Borca sa kojima je osvajao medalje u kadetskoj i juniorskoj konkurenciji. Prvi trofej osvaja kao član Stručnog štaba FMP-a na finalnom turniru Kupa 2003. u Nišu.

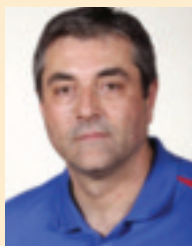
Mijatović je bio pomoćnik Miroslavu Nikoliću kad je U20 reprezentacija SCG 2006. godine postala prvak Evrope u Turskoj. Već sledeće godine imenovan je za selektora juniorske selekcije Srbije koja u na EP u Španiji osvaja zlatnu medalju. Na istom takmičenju 2012. godine koje je održano u Litvaniji i Letoniji osvojio je bronzanu medalju. Na Svetskim šampionatima u konkurenciji igrača do 19 godina, Mijatović je sa reprezentacijom Srbije u dva navrata stizao na korak od samog vrha pobjedničkog postolja, osvojio je srebrne medalje u Litvaniji (2011) i Češkoj (2013).

Vanja Guša

U17 selekcija

Rođen 28. jula 1966 u Zadru. Trenersku karijeru počeo u K.K Beovuk pre dve decenije. Najveće klupske uspehe postigao sa juniorima FMP Železnika sa kojima je bio prvak Srbije i dva puta osvajač juniorske Evrolige. Sa U16 reprezentacijom Srbije osvojio je srebrnu medalju na EP u Ukrajini 2013. dok je Olimpijskim igrama mlađih (EYOF) dva puta bio na pobjedničkom postolju: 2011. Turska (srebro), 2013. Holandija (zlat).

Alksandar Bućan

U18 selekcija

Specijalista za rad sa mlađim kategorijama. Aleksandar Bućan (43) počeo je sa samo 20 godina da se bavi trenerskim poslom kao asistent u kadetkom timu Partizana. Sa crno-belima je osvajao trofeje u svim uzrasnim kategorija mlađih selekcija (U14, U16, U18). Poslednje tri sezone je sa juniorima Partizana trijumfovao na završnim turnirima prvenstva Srbije.

Oliver Popović

„B“ tim

Posle završetka bogate i trofejne igračke karijere, Oliver Popović (44) trenerskim poslom počeo je da se bavi u Avali Adi. Radio je još u Mega Vizuri, Tamišu, Himiku (Ukrajina), a poslednje dve sezone je na klupi KLS ligaša Vršca. Prošle godine je sa Univerzitetskom selekcijom Srbije osvojio drugo mesto na Mediteranskim igrama u Mersinu (Turska) i bronzanu medalju na Univerzijadi Kazanju u (Rusija).

vršetka igračke karijere posvetili su se trenerskom poslu. Brzo su dobili priliku da se dokažu Košarkaškoj ligi Srbije i odmah postigli zapažene rezultate sa Vrščem i užičkom Slobodom. Ovaj tandem saradivao je prošle godine u studentskoj reprezentaciji Srbije sa kojom su osvojili bronzanu medalju na Mediteranskim igrama u Turskoj i bronzu na Univerzijadi u Rusiji.

– Ovo je samo primer da u Košarkaškoj ligi Srbije radi dosta perspektivnih trenera. Popović i Đokić su afirmisali u našem šampionatu, velike domete takođe najavljuju Marko Cvetković, Blagoja Ivić, Milan Gurović, Dejan Milojević i mnogi drugi – podsetio je Dragan Tarlać. ■

Lj. Masal

Igor Kokoškov – 14 sezona u NBA ligi, predavač na BCB 2014

Naš spas je u proizvodnji igrača

igor Kokoškov (42) primer je trenera i čoveka koji ne zaboravlja odakle je pošao u svet i gde su mu koreni, iako živi i radi u Sjedinjenim Američkim Državama punih 15 godina, od toga 14 u najjačoj ligi sveta – NBA. Reč je o treneru koji je uvek uz svoje marično udruženje. Redovan je učesnik BCB.

Dovoljno je reći da nijedna od dosadašnjih beogradskih trenerskih Klinika nije prošla bez njegovog doprinosa, prvenstveno kao posrednika u kontaktu sa predavačima iz SAD. To, naravno, nije sve.

● **Ljudi iz Udruženja košarkaških trenera Srbije posvedočiće da je Igor „uvek na vezi, uvek na usluzi“, ne samo Udruženju, nego i bilo kojem kolegi.**

Drago mi je da znam da UKTS dobro radi u teškim uslovima koji nas danas okružuju. Ja sam veoma sentimentalno vezan za Udruženje, jer sam kao mlad trener na neki način i krenuo odatle. Uvek ću biti tu da pomognem, na bilo koji način, jer sam siguran da u njemu ima mnogo mladih trenera, članova Udruženja, koji su tamo gde sam ja bio pre 15–20 godina, a koji će otići mnogo dalje od ovog gde sam ja danas.

● **Kokoškov je u intervjuu za „Trener“, rađenom prvih dana juna, nagovestio šta će biti teme njegovih predavanja na ovogodišnjoj „Basketball Clinic Belgrade“.**

Ideja koja trenutno postoji je da obradim temu „Tranzicija u napadu“. Napravio bih izbor različitih sistema koji se koriste u NBA, ali i u Evropi, i na neki način napravio retrospektivu sekundarnog kontranapada i ranog napada sa raznim nastavcima. Iz oblasti odbrane, ideja je da se napravi izbor vežbi različitih segmenata odbrane, koje kolege, nadam se, mogu da primene na treninzima svojih timova...

● **Trenerska priča Igora Kokoškova počela je po povratku iz armije 1990. godine, u dobu kada je ustvari trebalo da se formira u seniorskog igrača. Život je za njega imao drugačije planove, ali košarka kao sfera delovanja nikada nije dolazila u pitanje...**

Potičem iz sportske porodice, jer je moj otac Stefan dugo igrao fudbal za „Voždovački“ i on je imao veliki uticaj na razvoj mog brata i mene. Kao i svi klinci sa Voždovca, igrali smo prvo fudbal u osnovnoj školi „Filip Filipović“, a kasnije u FK Rad. Međutim, u našoj školi je

počela da radi omladinska košarkaška škola KK Vojvoda Stepa i mnogi moji drugari su se prijavili. Kako to obično biva, moje školsko društvo je odlučilo da ipak više volimo košarku... I tako je sve počelo. Idol naše generacije bio je Dražen Petrović, koji je pomerio granice i postavljao košarkaške standarde, kriterijume. I naravno cela generacija 67/68, koja je donela renesansu jugoslovenske košarke i vladala svetom dugi niz godina.

Prvi trener mi je bio Momčilo Nikolić, sjajan trener za mlade igrače i to sam tek kasnije uvideo, da je bio odličan trener za košarkašku osnovu i tehniku. Imali smo mali, ali uspešan tim. Mislim da smo bili treći pionirski tim Srbije te godine. Posle toga upoznajem pionira i legendu jugoslovenskog skautinga mladih igrača, Branu Rajačića, koji je već godinama selektirao najtalentovanije generacije čitave bivše zemlje. On me šalje u OKK Beograd, na vrlo kratko, a zatim me upoznaje sa Goranom Miljkovićem Fincem, koji je tada vodio juniorsku selekciju Crvene zvezde, a ja sam bio mladi kadet. Taj odlazak je za mene tada bio kao da sam otišao u NBA, jer je ta generacija dala veliki broj reprezentativaca i budućih igrača prvog tima. Nažalost, vrlo brzo sam doživeo tešku povredu na treningu, od koje sam se dugo oporavljao. Propustio sam skoro čitavu godinu... Igrao sam za tadašnju reprezentaciju Srbije na Kupu republika i pokrajina. Posle toga za juniore OKK. U vojsku odlazim 1989/90 i tamo sam imao tešku saobraćajnu nesreću, od koje se igrački nikada nisam oporavio.

Želeo sam da ostanem u košarci i logičan izbor je bio da počnem sa radom u mladim kategorijama. Upoznajem gospodina Boru Cenića, koji je koordinirao mlade kategorije OKK i tu sam tri godine radio sa kadetima, juniorima i seniorskim timom, pomagao Goranu Miljkoviću i kasnije Ivanu Jeremiću kao glavnim trenerima. Zatim odlazim u Partizan, preuzimam kadetski tim i ujedno pomažem oko juniorske reprezentacije Jugoslavije, koju je vodio Zlatan Tomić. Tokom tih godina sam nekoliko puta išao na usavršavanje u SAD, kao gost prestižnih NCAA timova. Na univerzitetu Djuk upoznajem Kvina Snajdera, koji mi kasnije daje prvi posao, prvu šansu, na univerzitetu Misuri... Tako sam napustio našu košarku, čemu ima već 15 godina.

Nikada nisam imao dilemu da li ću biti i ostati u sportu, to jest u košarci. Za mene je to bio jedini put koji

bi me ispunio. Eto, tu sam i dalje. Kako ste se adaptirali na novu ulogu, pre svega mislim na to da ste iz pozicije onog ko sluša i sprovodi neke zadatke, prešli u poziciju učitelja i autoriteta?

O tome ni tada ni sada nisao mnogo razmišljao. Moj početak trenerske karijere se dogodio tako brzo, da sam više razmišljao o košarkaškoj igri, nego o ostalim stvarima. Bili smo mladi, gladni znanja i ambicije da dostignemo one „velike” trenere, koji su bili ispred nas i o čijim se legendama toliko priča. Znali smo da put neće biti lak...

Naravno, poseban osvrt zaslužuju okolnosti pod kojima ste sa samo 24 godine preuzeli prvi tim OKK. Da li se sećate prve utakmice u ulozi glavnog trenera, protivnika, rezultata...

To iskustvo je bilo veoma kratko. Finac je otišao za Rusiju i potpisao ugovor sa Spartakom iz Moskve sedam dana pre početka sezone. Tim je posle toga bio u potrazi za novim trenerom. Prvu utakmicu neću nikada zaboraviti. Protivnik je bila KK Kikinda, vođena od trenera Gašića. Izgubili smo je i ja nisam mnogo pomogao timu. Sećam se da je Zoran Radović, koji je igrao za OKK i bio kapiten tima, posle utakmice rekao: „Dobro, momci, taktički smo izgubili utakmicu, nismo odgovorili na 1-3-1 zonu”. Ja sam posle razmišljao „Jel' on to o meni govorio?” Svaki put kada se sretnem sa Zoranom pričamo o tome i smejemo se. Posle toga tim preuzima Ivan Jeremić, sa kojim sam imao dve godine sjajnog rada i saradnje.

● Kako su se odvijale stvari na polju trenerskog obrazovanja i sticanja novih znanja?

Trenersko košarkaško znanje i učenje je bezgranično. Igra se menja i modifikuje. Kao trener bi uvek trebalo da pratiš progresiju igre, trendove, a pri tom da ostaneš dosledan sebi i svom načinu rada. Treneri se danas verovatno smeju sebi i tome šta su radili pre tri, pet ili deset godina. A, ono što igrače učimo danas i nešto što je aktuelno sada, jednog dana će i to biti „smešno”. Što reče jedan naš trener, „sve će se to jednom lane zvati”. Ali, to je deo košarkaške evolucije. Sve se menja i teče. Najvažnije je da pored toga što kao trener moraš da se baviš sa mnogo različitih aspekata ovog posla, nikada ne bi trebalo da pobegneš od esencije posla. Ovo je konkretan, zanatski posao, u kome moramo ostati konkretni i pragmatični. Druga stvar je racionalnost u poslu. Znači, optimalna potrošnja energije za maksimalnu performansu igrača individualno i tima u celini. Kada se samo setimo dugih, mukotrpnih treninga na kojima smo – a tek sada to znamo – malo toga postigli, smejemo se sebi. Racionalizacija treninga i posla u celini, dolazi sa iskustvom, znanjem, ali i talentom za ovaj posao.

● Kakva su Vam sećanja na opšte stanje u našoj košarci tada, u smislu struke, organizacije...

Ja sebe smatram pripadnikom „stare škole”. Živeo sam i razvijao sam se i kao trener i kao ličnost u vremenu realnog socijalizma, samoupravljanja. Naravno, proživeo sam i godine sankcija u svojoj zemlji. Slažem se da je sport samo refleksija društva i pojava u njemu. Sagledano tako, ništa ne treba da nas posebno čudi. Košarka i sport su samo industrijska grana i samo prate ekonomske tokove i način poslovanja u društvu. Zato, jedino što mogu da kažem je da moramo da se neka-ko izborimo da se stimuliše košarkaška proizvodnja, makar plasman završnog proizvoda, a to su gotovi igrači, moramo da plasiramo na drugo tržište, gde možemo to i da naplatimo, govoreći ekonomskim jezikom. Na ostalo, mi kao treneri, ne možemo da utičemo. Mi

ne možemo da utičemo na to što ekonomski moment uslovljava da objektivno imamo samo tri, četiri, pet... profesionalnih klubova. Pa vi onda vidite koliko je to profesionalnih košarkaša i trenera koji mogu da žive od toga i hrane svoje porodice?

● Ispričajte nešto više o studijskim posetama Americi, raznim univerzitetima – kako ste se snašli, šta se tamo promenilo u Vašem poimanju košarke, trenerskog posla... Kada ste shvatili da želite da ostanete tamo?

Moj odlazak u SAD na usavršavanje nije bio ništa osim toga i učenja od drugih. Govorimo o periodu 1996-98, kada je američka košarka još uvek bila u velikoj meri mistifikovana i nedodirljiva. Otišao sam da „otkrijem Ameriku”. Nisam imao ideju, niti ambiciju da tamo ostanem, jer mi je to delovalo nemoguće i nestvarno. Sticajem okolnosti, kao i hrabrošću nekih drugih ljudi, omogućeno mi je da odškrinem vrata američkog tržišta, ali je to bilo toliko davno da moja priča više nije interesantna, jer sada živimo u 21. veku, u svetu informatike. Danas je košarkaški sve dostupno i mnogo pristupačnije nego tada...

● Pomenuli ste Kvina Snajdera (upravo je imenovan za prvog trenera Jute Džez), kao jednog od svo-

jih ključnih kontakata na početku američke odiseje. Dolaskom na Misuri se definitivno uključujete u tamošnji trenerski milje?

Da, dobijam posao i ulazim u NCAA mašinu. Bila je to velika sezona za Misuri. Odlazak Norma Stjuarta, dolazak mladog Snajdera. Imali smo jako lepu sezonu. Igrali smo konferenciju Big-12 i utakmice sa Indijanom trenera Bobija Najta, Ajovom, Kentakijem... Bio sam pre-zadovoljan iskustvom stečenim te sezone i spreman da idem dalje...

● Za samo dve godine postajete prvi Evropljanin u stručnom štabu jednog „Division I” univerziteta, a zatim prvi neamerikanac u stručnom štabu NBA ekipe. U LA Klipersima ste se uključili u najjaču ligu sveta, čemu intimno teži svako ko se bavi košarkom... Da li je to i za Vas bilo ostvarenje sna?

Imao sam sreće da na Misuriju upoznam, danas svog velikog prijatelja, Džona Hemonda. Jedino neko ko me je ranije upoznao i znao šta mogu da uradim na terenu, mogao je da smogne hrabrosti da ponudi posao u NBA jednom mladom Evropljaninu. Klipersi tada nisu imali viziju internacionalizacije lige i u kom pravcu će se košarka razvijati. Bila je to samo Hemondova inicijativa, a ja sam samo iskoristio šansu. S obzirom na to da se nisam školovao u Americi, niti da sam igrao profesionalno u ligi, tim pre mi je bilo veoma teško da uđem u ligu i opstanem sve ove godine.

● Kakvi su bili prvi zadaci? Kakav je bio odnos sa igračima, preciznije odnos igrača prema Vama kao „rukiju” i strancu?

Klipersi su bili jedan od najmladih timova u istoriji lige. Lamar Odom, Kori Mageti, plejada mladih igrača. U tom trenutku je to bila idealna sredina za mene. Nisam imao nikakvih problema, ali za sve je, naravno, potrebno vreme. Proveo sam tri predivne godine u „El Eju”. Već prve sezone smo bili tim koji je najviše napredovao, a druge smo se borili sa Sijetlom za ulazak u plej-of. U odlučujućoj utakmici protiv Sijetla, Peđa Drobnjak kao „ruki” daje nam 18 poena u drugom poluvremenu i time ruši naše snove.

● Iz Klipersa ste išli u Detroit, pa u Finiks i Klivlend. Kako u NBA funkcioniše trenerska „vrteška” i gde su u svemu tome asistenti? Koliko je njihova sudbina vezana za određenog etabliranog trenera?

Ta veza je važna, ali nije i presudna. Uvek kada sam menjao tim, dobijao sam poziv od kolega trenera, a ne od menadžera. Fil Džekson, ili Greg Popović, dugo rade sa istim ljudima, trenerima. Veoma je bitno da kao trener formiraš ambijent u kome si ti komforan i okružen ljudima koji znaju i žele da ti pomognu. To bi uvek trebalo da bude odluka glavnog trenera. Radio sam za više timova i više trenera i drago mi je zbog tako stečenog iskustva. Time sam ostvario kontakt sa različitim filozofijama i načinima rada.

● Gde su mogućnosti za napredovanje? Laički gledano, sve vreme ste asistent, ali verovatno niste sve vreme proveli u istoj ulozi i u istom statusu? Šta vam najviše „leži”, u kom delu posla najviše uživate?

Svetsko košarkaško tržište je u suštini veoma malo. Toga smo svi svesni, bez obzira u kojoj ligi sveta radili. NBA je naizgled glomazna liga, ali u njoj je svega 30 trenera i 120 pomoćnika. Amerika je kontinent, a pri tom je košarka veoma prestižan sport, tako da je konkurencija velika. Zamislite koliko trenera aplicira, ili se bori da dobije posao? Sa tog aspekta ne mogu da budem nezadovoljan, ili bih bio neskroman kada ne bih bio zadovoljan.

Kao pomoćni trener, ti si u funkciji glavnog trenera. Svi pratimo njegove ideje. Nijedan tim se ne bazira na pomoćnim trenerima, već na igračima i glavnom treneru. Moja uloga je uvek bila ista – rad na terenu. Napad je moja trenerska strast i u tome najviše uživam.

● Recite nešto o iskustvu osvajanja šampionskog prstena sa Pistonsima? Kakva je bila saradnja sa Lerijem Braunom i možda najzanimljivije, kakav je osećaj dok se u plej-ofu diže tenzija, sa približavanjem finalu i osvajanju titule?

Posle 14 godina u NBA, mogu da kažem da sam srećnik, koji je bio član šampionskog tima. Bio sam u dva NBA finala i šest finala konferencija, jednom na Ol star meču. Rad sa Lerijem Braunom je velika čast i veliko životno iskustvo, ne samo trenersko. Harizmatičan i izuzetno inteligentan trener. Danas dobro znam da sam mnogo naučio i napredovao u radu sa njim... 2004. je nezaboravna sezona za grad Detroit, Pistonse i mene lično. Ne znam da li će mi se tako nešto ponoviti? Finalna utakmica broj pet protiv Lejkersa u Detroitu, postolje, parada, ceremonija... Jednom rečju, nezaboravno.

● Kakav savet imate za mlade trenere koji imaju ambiciju da rade u Americi? Postoji li neki univerzalni recept ili je potrebno da se usput poklope neke „kockice”? Osim Vas imamo Darka Rajakovića u organizaciji Oklahoma City Thunder, za koga je u Srbiji širi krug ljudi saznao tek kada je postao uspešan trener Tulse, a imali smo i primer Aleksandra Džikića, koji je u NBA došao pravo iz Partizana.

Snovi i ambicija uvek treba da postoje. Konkurencija jeste velika, ali danas ulazak u američku košarku nije nemoguć. Mislim da je i malo lakše nego pre deceniju. Ipak je protok informacija mnogo lakši i dosta toga se odavno zna.

Darka Rajakovića sam upoznao na Letnjoj ligi u Las Vegasu pre par godina. On je već dugo uključen u rad NBA timova, radio je godinama kao internacionalni skaut, a trenutno je na odličnom mestu glavnog trenera NBDL tima iz Tulse. Generalni menadžer Sem Presti i treneri Oklahome, na čelu sa Skotom Bruksom, imaju samo reči hvale za njegov rad u organizaciji. On sigurno ima svetlu budućnost na ovom tržištu.

Džikić je moj dragi prijatelj i on je maksimalno iskoristio svoje NBA iskustvo da se usavrši, ali i da se afirmiše. On je danas vrlo cenjen evropski trener i mogu samo da mu još jednom čestitam na osvojenoj tituli u Sloveniji. Nenad Trajković i ja smo saradivali u Sunsima. On je kao

pomoćni trener bio zadužen za razvoj i napredak mnogih mladih igrača u Finiksu. Znamo vrlo dobro gde je danas Goran Dragić. Mislim da su Sunsi napravili grešku što se nisu više potrudili i ubedili ga da ostane.

● Vaše dalje ambicije u NBA? Mislite li da možete da kompletirate „triplu krunu” i da postanete prvi Evropljanin šef struke?

To u ovom trenutku nije realno. Imao sam jako lošu sezonu u Klivlendu, sa timskog aspekta, ali i lično. Jednostavno, nisam pronašao sebe. Ipak, i dalje sam tu, sa njima i radim profesionalno. Imamo mlad tim, koji traži svoj identitet i pravac kojim će da krene. Protekle sezonu sagledavam samo kao još jedno trenersko iskustvo, iz kojeg ću, nadam se, naučiti dosta. Morate da čitate i loše knjige da biste znali koje su dobre.

Imao sam realnu šansu da preuzmem Finiks Sanse, barem u tom prelaznom periodu (januar 2013 – prim. aut) posle smene Alvina Džentrija, ali je generalni menadžer Sansa odlučio da tim vodimo zajedno Lindzi Hanter i ja, što je bio presedan, bar za mene. Mi smo tajm-aute vodili sedeći na dve stolice. Ponavljam, samo još jedno iskustvo...

● Kada bi to uopšte moglo da se desi bilo kom Evropljaninu i da li možete da procenite ko je bliži takvoj počasti – dugogodišnji NBA asistent ili neki trofejni evroligaški trener poput Obradovića ili Mesine?

Mislim da će se to dogoditi. Sigurno ima trenera koji svojim znanjem i iskustvom mogu bez problema da vode NBA tim, ali ko zna ko će to biti? Trenutno je aktuelan Dejvid Blat, ali za mene je on američki trener koji se samo afirmisao u Evropi. Možda je Majk D'Antoni prvi, pošto ima italijansko državljanstvo?

● Razmišljate li o trajnijem povratku u Evropu i gde biste intimno voleli da dođe do toga? Koliko ćete još biti zadovoljni ulogom asistenta u NBA? Da li angažman sa reprezentacijom Gruzije tokom leta zadovoljava Vaše potrebe za samostalnim radom, pre svega u smislu vođenja utakmica?

Gruzija mi je mnogo pomogla sa aspekta samostalnog rada, ne samo vođenja utakmica i učešća na takmičenjima, već i podizanja jedne čitave organizacije. Svaki pošten posao je dobar posao. Ja sam rođen u Srbiji, Evropljanin sam, nemam problema da ostanem u NBA ili da se vratim u Evropu. Posla nema mnogo i mi, treneri, moramo da budemo otvoreni za profesionalne ponude, ma odakle one dolazile...

● Da li vrhuncem trenerskog posla smatrate pripremu ekipe za utakmicu, vođenje i direktnu odgovornost za rezultate, ili pronalazite podjednaku satisfakciju u nekim drugim aspektima, bio to individualni rad sa igračima, skauting protivnika ili nešto treće...?

Trenerski posao je sublimacija svih ovih stvari. Srpski treneri, prolazeći kroz trenersku školu, postaju obučeni da rade sve vidove trenerskog posla. Lično sam najviše nalazio sebe u pripremi tima za velika takmičenja, taj adrenalin je neponovljiv. Ali, ne mislim da su timski/gla-

vni treneri najvažniji u produkcijskom lancu. Imam veliko poštovanje za trenere mladih kategorija. Bez njih bi sve stalo, ili bi se usporilo. Ne mislim da je kardiohirurg važniji od pedijatra?!

● Svedoci smo da su poslednjih godina mnogi NBA treneri, pa i jedan Džeri Sloun, izgubili posao posle sukoba sa glavnim igračima svojih timova. Kako je sa te strane biti glavni NBA trener? Koliko mora da se vodi računa o ljudskim odnosima, koliko su neophodni različiti kompromisi...?

Socijalna inteligencija trenera je uvek bila bitna u ovom poslu, pa tako i u radu sa novim generacijama. Veoma je bitno kako se postavljaš i kako procenjuješ situacije, ali i ljude, a pri tom, moraš da ostaneš dosledan sebi. Pogledajte kako se odnosi u sportskoj industriji danas menjaju. Moć igrača, moć menadžera, veliki broj ljudi koji radi u timovima. I u svemu tome ti, kao trener, treba da nađeš sebe.

Igrači, po samoj formuli – mladi, bez životne zrelosti, sa mnogo para, ambiciozni, agresivni, vrlo talentovani za posao koji rade, sa velikim egom, u startu su jako loša kombinacija. Pominjete Slouna i trenere starije generacije. Postavlja se pitanje da li kao trener imaš tolerancije za sve što se događa oko tebe? I da li moraš kroz to da prolaziš? Najbolji način da probleme rešiš je da ih predviđiš i ako možeš, sprečiš. Ali, svakako u svom pozicioniranju u klubu moraš da znaš svoju snagu i ko je tvoja podrška, a ko to nije. Vrlo individualna stvar i nema generalnog pravila.

● Kao pomoćnik Željku Obradoviću, bili ste na dva velika takmičenja na kojima smo pretrpeli debakl (bar u odnosu na rezultate do tih takmičenja). Kako sada gledate na nastupe u Atini 2004. i na EP 2005? Mislite li da imamo potencijal da ponovo postanemo standardni kandidat za medalje i da li, gledano sa strane, uočavate neke stvari po kojima smo u međuvremenu zaostali za konkurentima?

Rad sa Željkom Obradovićem je jedno od najvećih iskustava u mojoj karijeri i na tome sam mu veoma zahvalan. Ja uvek kažem, da u bilo kom poslu, pravo da nekog kritikuje ima samo onaj ko je u tom istom poslu bio bolji od „predmeta” te kritike. Dakle, ne mnogo ljudi uopšte može da sudi o Željku ili da ga kritikuje.

Košarka je multikontinentalna igra i ne treba mnogo trošiti vreme u kukanju kako je nekada bilo. Ništa se ne vraća unazad. Sve se kreće, pa i sport, košarka. Nove generacije će slušati svoju muziku i gledati svoje filmove, baš kao što smo i mi to radili. Teško ću ja svog sina Luku da ubedim da je muzika 80-ih bila bolja od ove danas. Tako i košarka.

Samo se nadam da nećemo izgubiti entuzijazam i ljubav prema ovom sportu, u kome smo davno postavili visoke standarde: igrački, trenerski, sudijski, navijački i to još uvek živi oko nas. Gledano sa strane, voleo bih da imamo više mogućnosti da ulažemo u igračku proizvodnju, kada već nemamo toliko para da pravimo skupe timove ili da imamo bogatu ligu. ■

Ivan Bogunović

Marina Maljković, selektorka reprezentacije Srbije, o rivalima na SP

Nije moglo jače

Leto za istoriju je iza ženskog nacionalnog tima Srbije. Osvajanjem četvrtog mesta na Evropskom prvenstvu u Francuskoj, naše najbolje košarkašice su ostvarile najbolji rezultat u poslednje dve decenije. Plasman u polufinale, automatski je značio i izbornu vizu za Svetsko prvenstvo koje će se igrati od 27. septembra do 5. oktobra u Turskoj. Grupa u kojoj je reprezentacija Srbije smeštana je u Istanbulu.

Biće teško, ali tim Marine Maljković želi da nastavi stazama uspeha. Bilo bi lakše da je Fortuna bila naklonjena našim damama prilikom žreba. Ipak nije. Stavila nas je u grupu sa SAD, Kinom i Angolom.

Pre nego što se upustila u priču o rivalima na svetskoj smotri košarke, selektorka Maljković je rekla:

– Zaista mislim da grupa nije mogla da bude jača. Biće teško ponoviti uspeh iz Francuske, posebno sa takvim rivalicama. Međutim, kao što smo najavljivala da ćemo dati sve od sebe na Evropskom prvenstvu, takav je i sada slučaj. Ovo je velika prilika za dokazivanje, koje može samo neverovatno da inspiriše svakog sportistu. Želimo da protiv najboljih na svetu vidimo gde hijerarhijski u ženskoj košarci pripadamo.

Kratku analizu grupe, prva među srpskim košarkaškim damama počela je od selekcije SAD. Aktuelnog svetskog i olimpijskog šampiona. Tim apsolutno dominantan, bez konkurencije u svim starosnim selekcijama. Zato je i ocena Amerikanki bila kratka:

– Stalno su u vrhu i suvišno je govoriti o kvalitetu koji poseduje njihov nacionalni tim – rekla je Maljkovićeva.

Kina nije velesila, ali jeste redovna na pobjedničkom postolju na Šampionatu Azije, redovan učesnik Olimpijskih igara – pre dve godine na Igrama u Londonu stala je u četvrtfinalu, u Tursku dolazi kao osvajač bronze na Prvenstvu Azije. Maljkovićeva je dodala:

– Ženska košarka je u velikoj ekspanziji u Kini. Selektor španske reprezentacije Lukas Mondelo radi u ekipi Šanksi i mnoge evropske košarkašice se odlučuju za odlazak u Kinu, pošto su zarade desetostruko veće nego na Starom kontinentu.

Angola je debitant na svetskim prvenstvima, ali iz sebe ima učešće na Olimpijskim igrama. Istina, bez ostvarene pobjede, ali dobro je poznat moto olimpijzma „važno je učestvovati“. U Tursku dolazi kao dvostruki uzastopni šampion Afrike.

– Angola je simbol košarke na tom kontinentu – dodala je selektorka. – Radeći u Francuskoj imam bliži pri-

stup igračicama Angole i njihovom kvalitetu. Nisu autsajderke i volela bih da se ovoga puta izbegne priča o unapred upisanoj pobjedi, baš kao što je bio slučaj pred Evropsko prvenstvo i selekcijom Velike Britanije.

Širi spisak reprezentacije treba očekivati sredinom jula, pripreme počinju 10. avgusta. Prvu fazu reprezentacija će provesti na Zlatiboru. Posle bazičnog dela, sledi selidba u Rumu. Prvu proveru srpski nacionalni tim imaće na turniru u Karlovim Varima. Po povratku iz Češke, nastaviće pripreme u Rumi. Srpske košarkašice početkom septembra očekuje novi test – turnir u Španiji, odakle će pravo otići na turnir u Francusku.

Poslednjih deset dana priprema reprezentacija će provesti u Beogradu. Put u Tursku, na Svetsko prvenstvo zakazan je za 25. septembar.

Prvi meč na Šampionatu sveta u Turskoj Srbija igra 27. septembra protiv Angole, sledi duel sa SAD, pa dan pauze i meč sa Kinom. Prema sistemu takmičenja, dalje će se plasirati po tri ekipe iz svake grupe. Prvaci grupa idu direktno u četvrtfinale, dok će drugi i treći morati da prođu osminu finala. Prva eliminaciona runda se igra po klasičnom unakrsnom sistemu, naša grupa ide na C grupu u kojoj su Australija, Belorusija, Kuba i Koreja.

– Imamo dosta vremena da se pripremimo, prvenstvo je tek u septembru, daćemo sve od sebe da napravimo novo iznenađenje, ali ne možemo ništa više od toga da obećamo. Naš nastup i rezultati na šampionatu u Turskoj će najviše zavisiti od stanja našeg tima i priprema, gde ne želimo odlične, već samo dobre uslove za rad, baš kakve smo imali u ove dve godine. ■

B. Kostreš

Trenerski dani 2014

Da mladi više (na)uče

Usavršavanje trenera je sigurno jedan od najvažnijih procesa i zadataka u radu UKTS. Tako je bilo i ovog proleća, prvih dana maja u Beogradu, na tradicionalnom druženju stručnjaka za mlade kategorije pod nazivom „Trenerski dani 2014“. Tada je održan i finalni deo Prvenstva Srbije za kadete, od 2. do 4. maja u sportskoj dvorani Basket siti. Za razliku od nekih ranijih skupova, ovaj je imao jednodnevni karakter sa tri predavanja, a jedino kišno vreme nije bilo namenjeno učiteljima mladih da se okupe u što većem broju.

– Prijavljeno je nešto više od 200 trenera, što je donekle zadovoljavajući broj. Svi oni platili su osnovnu članarinu od tri hiljada dinara i za to dobili adekvatan trenerski paket sa stručnim materijalom i majicama. Možda je odziv mogao biti i veći, ali smo već navikli da zbog krize ili nedovoljne zainteresovanosti taj broj bude konstantan, informisao nas je Milan Mitrović, sekretar UKTS, koji je uz pomoć nekoliko kolega volontera obavljao veliki posao oko organizacije i prijavljivanja trenera.

Za improvizovanom katedrom, odnosno na parketu dvorane Basket siti našla su se tri iskusna beogradska stručnjaka, koji su kroz interesantna predavanja i prikaz vežbi pokazali i preporučili mladim kolegama kako bi trebalo raditi pojedine elemente košarkaške igre u mladim kategorijama.

Prvi je svoje iskustvo i znanje prezentovao Vlada Vukoičić čija je tema bila „Način igre u napadu u mladim kategorijama“. Objasnio je kako bi trebalo, kroz njegovo dvodecenijsko iskustvo, raditi neke korisne i svrsishodne vežbe kako bi se poboljšao napadački potencijal igrača, i čitave petorke koja se nađe na parketu. Po njemu, najvažnije je da oni znaju šta rade i hoće to da prihvataju.

Potom se na parketu našao Zoran Višić, koji se skoro 35 godina bavi trenerskim pozivom. Naravno i on je u početku svoje plodne karijere dugo radio sa mladima, a i specijalista je za rad sa ženskim kategorijama svih uzrasta. Obradio je temu pod nazivom „Vežbe za donošenje brzih odluka spoljnih igrača“. Kroz praktičnu primeru ponekih poznatih, ali odavno zaboravljenih vežbi, pokušao je da objasni mladim kolegama na koji način da to sprovode u delo i pomognu svojim igračima da na što jednostavniji način poprave svoje napadačke sposobnosti i koriste praktične stvari kako bi nadmudrili protivnika na terenu. Bilo je interesantnih zapažanja i pitanja, ali je Višić na sve imao konkretnije odgovore.

Na kraju se trenerima obratio Goran Miljković, popularni Finac koji je po godinama, ali i iskustvu najstariji od trojice predavača. Posle uspešne karijere u našim klubovima, posebno u Spartaku i Crvenoj zvezdi, već dugo je

van granica Srbije. Boravio je dugo u Mađarskoj, pa potom u Slovačkoj, a trenutno je ponovo kod naših severnih suseda u gradu Kečkemetu. Tamo uspešno organizuje omladinsku školu i pomaže kao savetnik prvom treneru Stojanu Ivkoviću, svom nekadašnjem učeniku. Njegova tema bila je „Pristup u podizanju kvaliteta igrača i ekipe u trenažnom procesu“. Finčeva filozofija, ili jednostavnije princip rada, je da se većina stvari koje su važne

Trener od iskustva: Goran Miljković Finac

u takmičarskom period moraju dobro proraditi u pripremnom delu, a nadgradnja sledi skoro na svakom treningu. Naravno, neophodan je i kontinuiran rad i stalno praćenje forme i podizanje kvaliteta svakog pojedinca, ali i ekipe u celini.

Demonstratori na ovom seminaru bili su kadeti i juniori selekcije Beograda, kojima je rukovodio mladi trener Tomislav Tomović iz KK Slodes.

Jednodnevno druženje trenera iz čitave Srbije, a i delom iz Republike Srpske je brzo prošlo. Ostalo je dosta toga zapisanog u notesima, obnovljena neka poznanstva i stisak ruke do skorog viđenja, na parketu kao protivnici, ali i prijatelji na narednim seminarima. ■

S. P.

Zoran Višić, Trenerski dani 2014

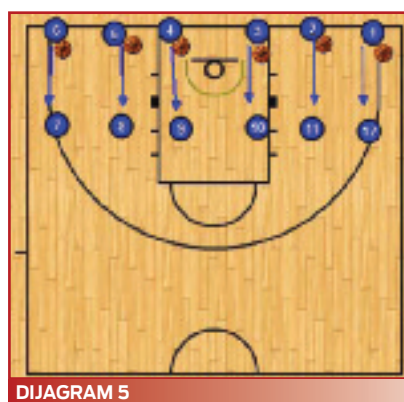
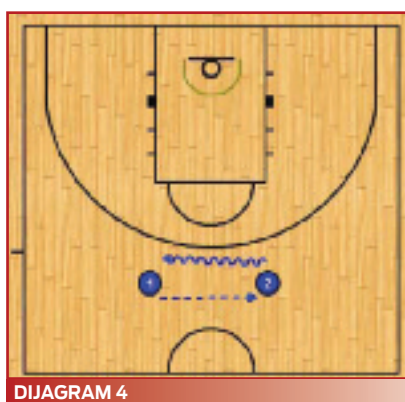
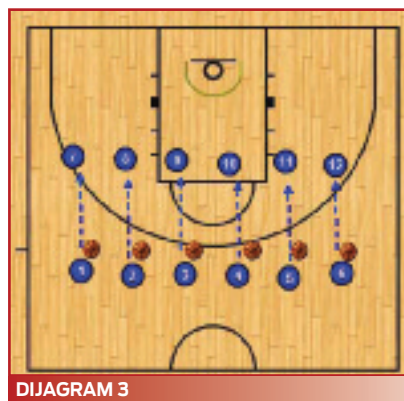
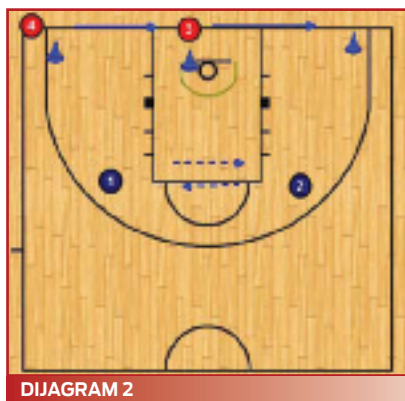
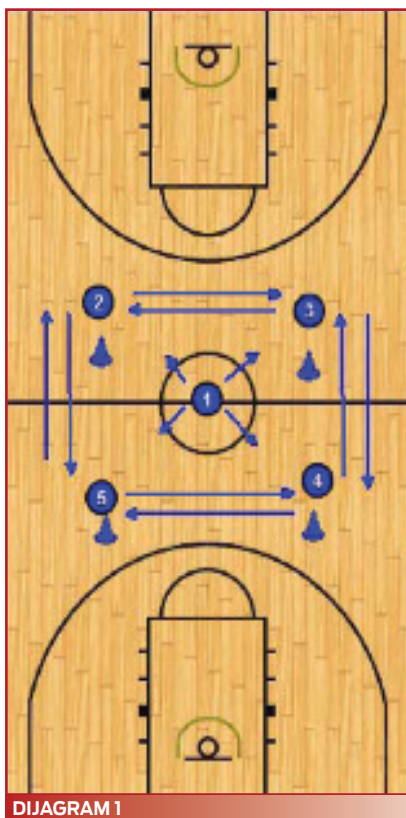
Vežbe za donošenje brzih odluka spoljnih igrača

Zoran Višić je trener trideset i više godina. Ima iza sebe velike rezultate, osvojenu srebrnu medalju sa kadetskom reprezentacijom Jugoslavije, osvojen trofej Evrolige. Radio je u mlađim kategorijama u svim jačim ekipama u Srbiji, kompetentan je da priča o većini stvari koje ćemo Vam danas pokazati.

Izuzetna mi je čast što mogu sa vama da podelim iskustvo. Vi dosta toga znate, pa bih hteo da apostrofiram nešto o modernoj košarci: brzina, snaga, tehnika, taktika... Sve više gubimo sitne detalje, pre svega tehniku. Pokazaću vam iz svog iskustva neke stvari o koncentraciji koje su preduslov za osnovne elemente. Vrlo često čujemo da treneri na ovakvim skupovima i slično iznose svoja iskustva i kažu da greške koje prave mlađi igrači prave i stariji igrači. Ima različitih kategorija trenera ovde sa bogatim iskustvom koji su dugo u košarci, koji skreću pažnju na sitne detalje. Ima i mlađih kolega koje ne obraćaju pažnju na sitne detalje, ali

to je stvar iskustva. Ove vežbe koje ćemo pokazati su koncipirane tako da pomognu mladom igraču. Vežbe pomažu da donesu dobru i pravovremenu odluku. Predavanje je podeljeno po elementima košarke, krenućemo od stava pa ćemo posle da obrađujemo davanje, dribling, situacije gde igrači posle pasa saopštavaju svoju ideju kretanja do nekih elemenata.

Diagram 1 – Imamo 4 igrača i posta. Menjamo po širini, a ne po dijagonali. Popunjavamo mesto. Imamo pravo da fintiramo. Komunikacija je očima, govorom i pokazivanjem. Cilj je da igrač iz sredine zauzme mesto pre igrača koji razmenjuju pozicije. Igrač koji nije zauzeo mesto staje u sredinu. Bitna je brzina reakcije, jer igrač okrenut leđima donosi odluku. Kretanje je u stavu, fintiranje, komunikacije i bez lopte se vežba izvodi. Promeniti 5 igrača. Vežba je zanimljiva i može se koristiti u uvodnom delu treninga kada se razvija raspoloženje. Igrači u ovoj vežbi moraju komunicirati i pokazivati rukom i govorom.

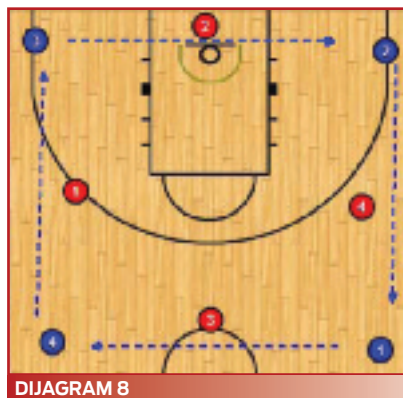
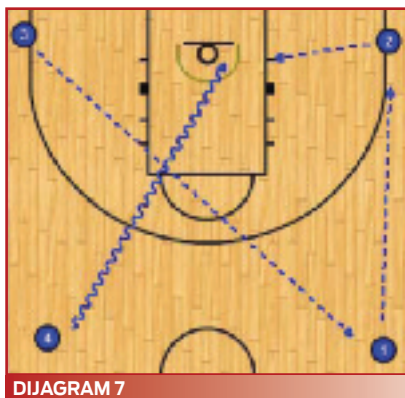
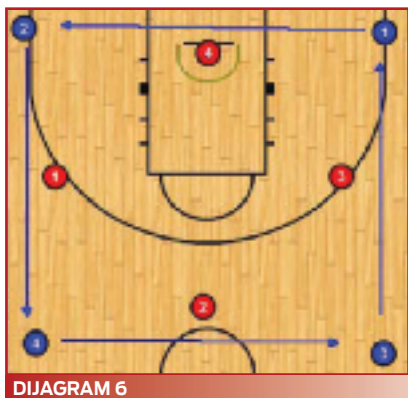
Dijagram 2a – Igrač na 45 stepeni ima loptu. Kretanje je u stavu. Zadatak igrača u napadu je da sa pasom napadaju i pogode čunj. Igrač odbrane se kreće u stavu od čunja do čunja. Treba pogoditi čunj 6 puta za pobeđu, ili odbraniti 6 puta za pobeđu. Ako pogode čunj napad dobija poen, ako ne pogode odbrana dobija poen. Zadatak napada pogoditi čunj, a zadatak odbrane odbraniti čunj. Maksimum 6 dodavanja možemo izmeniti pre nego što pogodimo čunj ili ga gađamo. Zameniti četvorke. Ovom vežbom dobijamo kretnju u stavu, brzinu reakcije, položaj ruku, takav da može da brani pas i dole i gore. Posle par ponavljanja širimo teren.

Dijagram 2b – Odbrana sad ima zadatak da zna kad kreće, a to je tajming kada napadač sa loptom okrene ramena. Tada odbrana kreće. Nekada je lopta u letu jer se tada kasni na pomoć. Pošto je sada između čunjeva velika distanca napadaćete stav i radićete

step-step, pa sprint-sprint, jer iz stava kreće sprint da bi se sprečili poeni ekipe. Ovo je dinnay odbrana. Ruka je na liniji dodavanja. Lopta u napadu mora brzo ići. Odbrana i napad se mogu rotirati. Bitno je da napadač vidi slobodan čunj i da ga pogodi, zato je brzina bitna. Nači slobodan čunj i pogodi ga. Čunj se gađa kada je otkriven.

Vežba 1 – Vežba za orijentaciju, kordinaciju i balans. Znači 3 stvari koje su bitne za šut. Pokazuju samo deo vežbe. Vežba se po pravilu izvodi na švedskim sanducima. Radi se od niskog ka višem. Zamisle da su ovo sanduci na koje se treba popeti. Igrač ima loptu kod sebe i spreman je za šut. Mora imati ravnotežu i dobar body balans za šut. Poskakujemo sitno do sanduka, skočimo na sanduk i tu moramo biti spremni za šut. Onda imate bočnu varijantu. Zamislite da ima više švedskih sanduka, pa da se može okretati. Sada iz bočne pozicije skačemo na klupu (sanduk), licem ka košu i odmah smo gore spremni za šut. Jednom idete u levo, jednom u desno. Sada se ovo uradi leđima. Kad skočimo na sanduk okrećemo se, otežavamo uslove da bi vežbali orijentaciju i kordinaciju. Početak vežbe leđima na sanduku svako skače dole, okrene se, pa na klupu i uvek je spreman za šut.

Dijagram 3 – Sada ćemo malo u paru raditi vežbe dodavanja. Vežba je sa 6 igrača sa loptom, i 6 igrača bez lopte. Rastojanje je na 3m. Radimo pas sa desnom rukom. Igrač koji očekuje loptu pravi metu. Desnom rukom i primamo i izbacujemo loptu. Sto duže treba biti u kontaktu sa loptom. Sada radimo po principu bacimo loptu uvis i za to vreme se sa drugim igračem razmeni direktan pas. Radimo tri puta jedan, tri puta drugi, pa se zamenimo. Neka bude sporije da bi tehnički ispravnije bilo. Nemojte loptu bacati visoko, procenite koliko vam vremena treba dok je lopta u visu da razmenite dodavanja. Ovo je vežba brzine reakcije. Sledeći korak je pod pritiskom, sa tapingom, nema hvatanja i dodavanja, ne brzo vratimo pas. Sada je već otežana okolnost. Ide brzo tap-tap po 3 puta. Sada imamo isti položaj u stavu smo, 2 lopte driblamo i onda damo pas levom rukom u desnu stranu i obrnuto, 3 puta jedni, 3 puta drugi pa promena. Igrač koji prima pas kreće se u stavu. Sledeća vežba je da oba igrača imaju lopte.

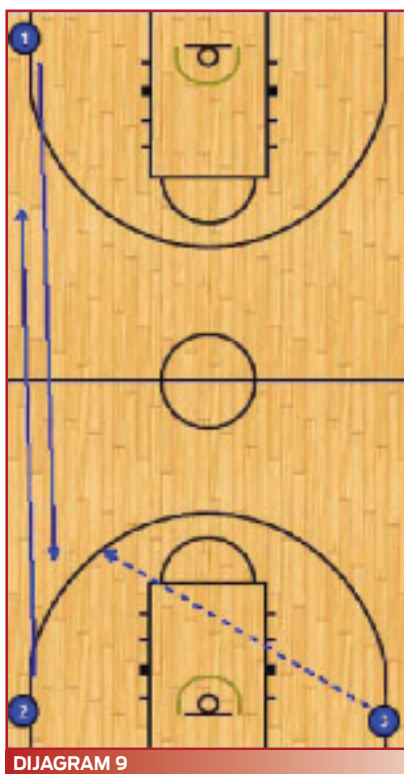
Dijagram 4 – Igrač koji desnom rukom daje direktan pas, dok igrač 2 iz suprotne kolone, treba suprotno da odgovori. To znači desnom rukom o pod pas. Uvek suprotno od onoga sto saigrač uradi, brzina reakcije.

Dijagram 5 – Kolona ispod koša je sa dve lopte. U mestu radimo desnom rukom dribbling, a levom pas. Ovo možemo individualno raditi prema zidu, o zid i o pod da igrač sam sebi vraća. U ovoj vežbi radimo precizan pas. Sada ćemo tako da igrač, baci na tablu, uhvati pas od saigrača i uhvati svoju loptu koju je bacio na tablu. Napravimo sada četiri ugla, po 3-ica.

Dijagram 6 – Radimo da dodamo direktan pas, ispivotiramo i idemo levo. Uradite dobar pivot i iskoračite. Moramo voditi računa o tehnici dodavanja. U koju kolonu dodaš tamo ideš na začelje. Sada radimo sa dve lopte. Prvi i treći pas su o pod, a drugi i zadnji direktni.

Dijagram 7 – Pas ide dijagonalno. Bacamo pas igraču koji je nasuprot nas igrač, te sa te dijagonale utrčava i daje koš. Onda menjamo, da su 1. i 3. pas direktni, a 2. i zadnji o pod. Promeniti i stranu lopte. Ide se o lopte ka lopti. Ovo radite na početku treninga i priprema mu se koncentracija za ozbiljnije stvari. Isto sad radimo kao malo pre s tim što sprintom po dijagonalu idemo u dinnay odbranu. Pridite bliže nego u predhodnom delu vežbe. Malo zadržite loptu da bi drugi igrač stigao na odbranu.

Dijagram 8 – Vežba udvajanja. Trener dodaje loptu kome hoće. Jednom imaš prava na skip pas. Ovde se radi o tehnici prijema lopte, pivotiranja u otežanim uslovima. Nema pravo uzastopan skip pas. Daje 6 pasova koje napad mora izdržati da bi imao poen. Poen za odbranu je ako napad pređe preko pola. Sada napad ima jedan dribbling koji mora iskoristiti. Princip vežbe je isti. Kada pas ide po dijagonali, napad ne treba da čeka u mestu već da ide u kontakt

DIJAGRAM 9

sa odbranom. Imate dve osnovne kretnje, to su od lopte ka lopti i ka lopti od lopte. Ima još, ali to neka budu osnovne kretnje. Toga se držite u radu sa mlađim kategorijama. Neka nauče osnovne kretnje, nemojte ih puno opterećivati. U obuci igrača odbrane, jedna lopta ka košu, a jedna noga ka lopti.

Dijagram 9 – Imamo četiri kolone u četiri ugla. Dvojica trče jedan na drugog. Onog momenta kada primimo koš kreće unutra i deli pas igraču koji iz kolone utrčava i daje koš. Radi se vežba intezivno, snažno se ide na prodor. Odmah se kružno nastavlja sa kretanjem. Idemo sada slično samo Pick-and-Roll-om na kraju umesto pasa. Sada u reketu uvek imamo dva visoka.

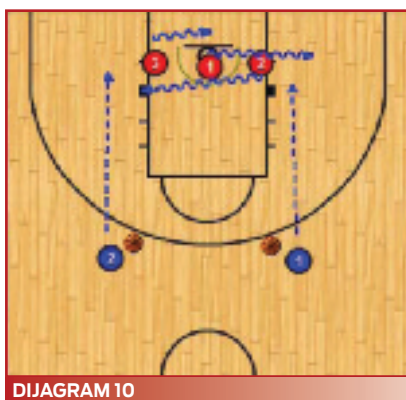
Dijagram 10 – Tri igrača dole razmenjuju blok i šutiraju. Loptu primaju od dva igrača koji su na spoljnim pozicijama. Znaće Vi dosta ovih vežbi, ali mi ovo primenjujemo na

Kopaoniku i Ubaku i daje nam dobre rezultate. Od ove vežbe se mogu napraviti takmičenja. Ko postigne 3 poena on je pobedio. Sada se sa jednim dribblingom iz centralne pozicije, na 6,75m krećemo ka košu. Posle idemo pod većim pritiskom da lopta ne dodirne obruč. Ja pokazujem broj, a igrač kada ide na koš mora da vidi koji broj pokazujem. Zbog čega? Igrač koji ide na koš mora da vidi još 9 igrača.

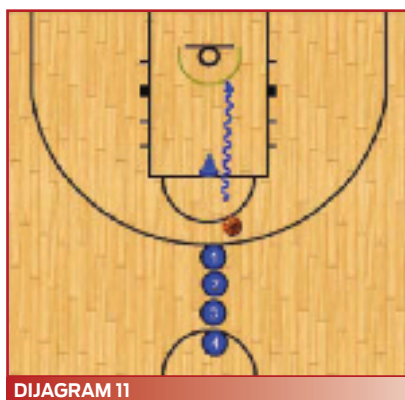
Dijagram 11 – Uradimo sada tako da se igrač, u stavu sa loptom na penalu okrene za 360 stepeni. Jedan dribbling je do kraja. Sada uzmi i fintiraj telom, prednji pa zadnji, pa vrati, pa jednim dribblingom ka košu. Ima još jedna stvar. Stavite četiri igrača odbrane na penal.

Dijagram 12 – Uvek insistirajte da ide široko. Prvi korak dugačak i ide široko. Napadati, nema veze što su četiri igrača. Još jedna stvar. Lopta ide iz ruku u ruku posle okreta. Dobro sada uradite isto, samo sa loptom iza leđa. Jedan dribbling. ■

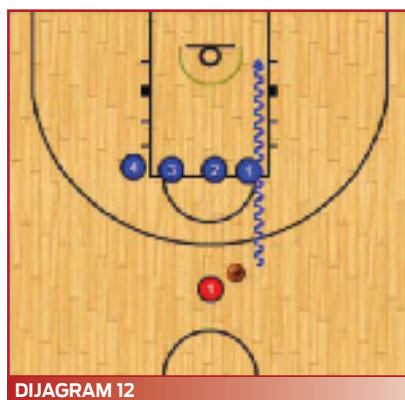
Priradio: **Šubaranović Mihailo**
operativni trener košarke

DIJAGRAM 10

DIJAGRAM 11

DIJAGRAM 12

Dejna Altman

Napad na zonsku odbranu iz rasporeda 1-4 visoko

autor ovog teksta je Dejna Altman (Dana Altman), univerzitetski trener koji je u svojoj karijeri imao sledeći skor pobjeda i poraza: 507-289. Od 2010. godine do danas je glavni trener univerziteta Oregon, a pre Oregona je radio kao glavni trener na univerzitetima Krejton (Creighton) 1994-2010, i Kansas Stejt (Kansas State) 1990-1994. U rasponu od trinaest godina proglašen je trenerom godine četiri puta u tri različite konferencije takođe je u sezoni 2002-03 nominovan za Najsmitovu nagradu za nacionalnog trenera godine. Trener Altman je tokom karijere postao poznat kao trener koji je specijalista za pobjede u utakmicama koje se rešavaju sa malom razlikom u poenima – imao je skor od 28 pobjeda i 13 poraza u utakmicama koje su rešavane do 6 poena razlike, a skor 6-1 u utakmicama koje su rešena sa jednim poenom razlike. Ovu statistiku je imao radeći na Kansas Stejt koledžu, što ga je i preporučilo kasnije za Krejton i danas za Oregon univerzitet. Tokom svoje

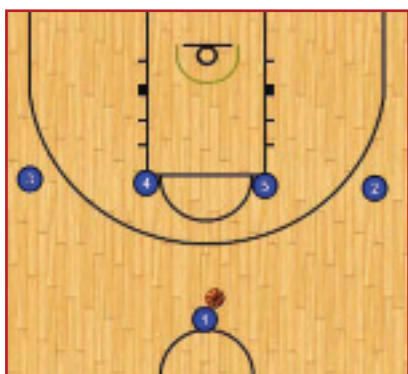
karijere trenirao je i afirmisao veliki broj igrača među kojima i trojicu NBA igrača Kajl Korvera, Rodni Bjuforda i Antoni Tolivera (sva trojica sa Krejton univerziteta).

Ovo je jednostavan ali veoma efektivan napad na zonsku odbranu koji se igra iz rasporeda 1-4 visoko. Glavni cilj napada je da se donja (zadnja) linija zonske odbrane dovede u poziciju da bude neodlučna u svojim reakcijama.

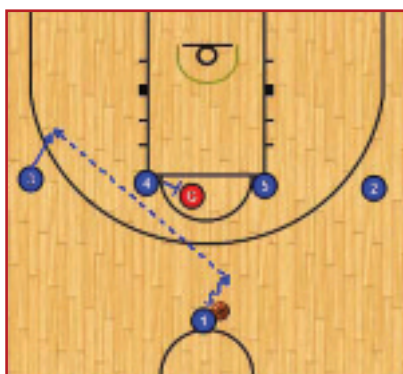
Kroz dobar raspored igrača na terenu (spejsing), brza utrčavanja, jake blokade i neprekidan protok lopte. Vaš napad bi trebalo da bude u mogućnosti da pronađe neke rupe u zonskoj odbrani i da dođe do šuteva koji mogu da se pogode u visokom procentu uspešnosti.

Osnovna postavka

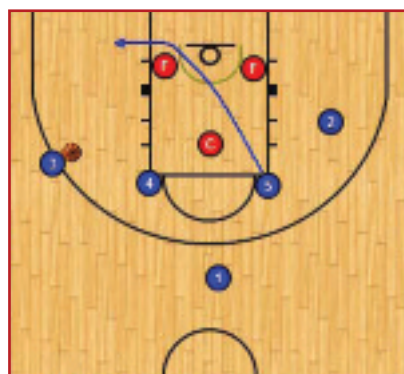
Dijagram 1: U našem početnom rasporedu visoki igrači se nalaze na laktu reketa a spoljašnji igrači su postavljeni na liniji tri poena u visini penala. Lopta je kod plejmejкера koji bira stranu napada.

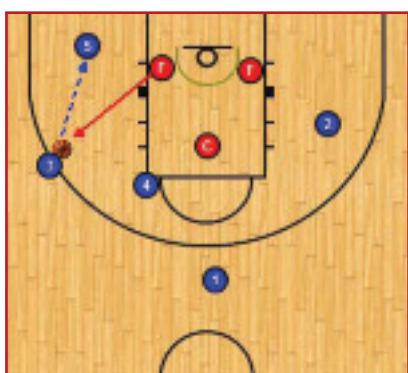
DIJAGRAM 1

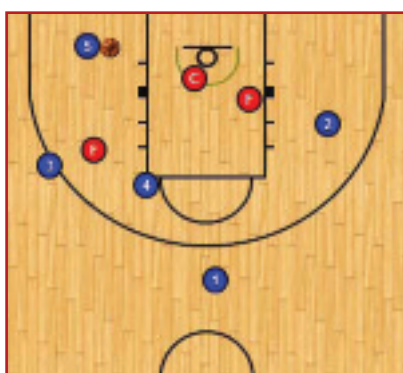
DIJAGRAM 2

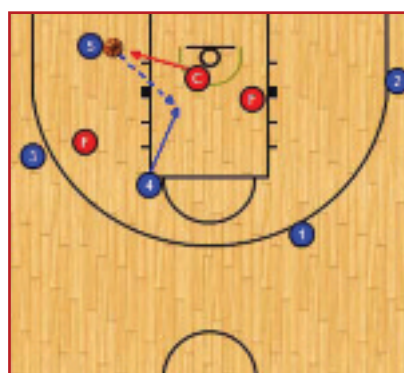
DIJAGRAM 3

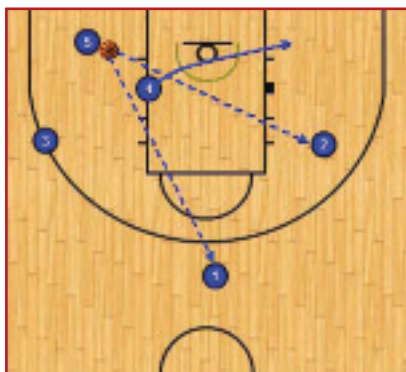
DIJAGRAM 4

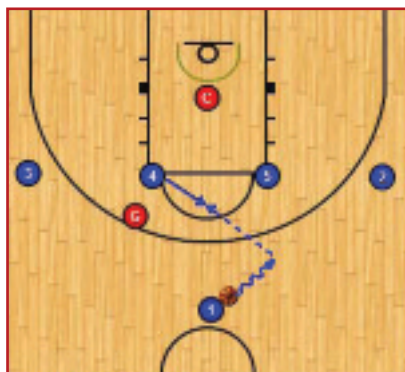
DIJAGRAM 5

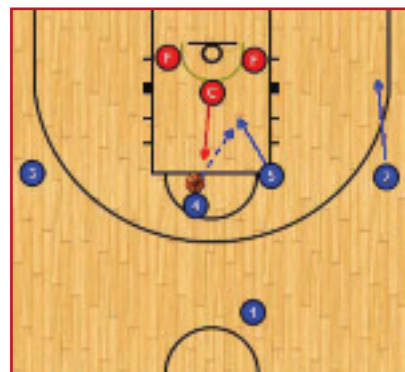
DIJAGRAM 6

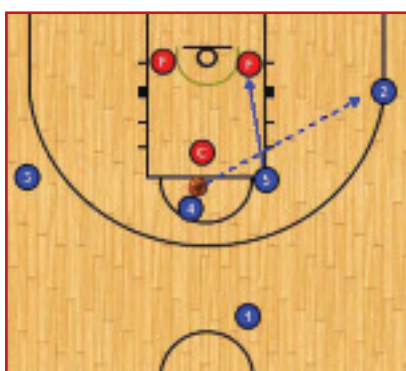
DIJAGRAM 7

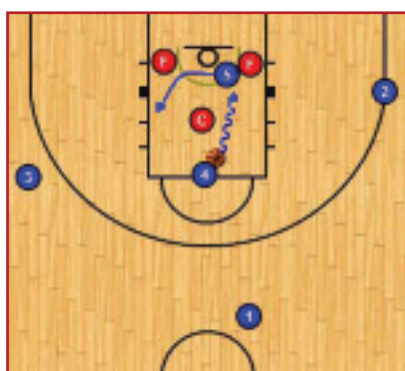
DIJAGRAM 8

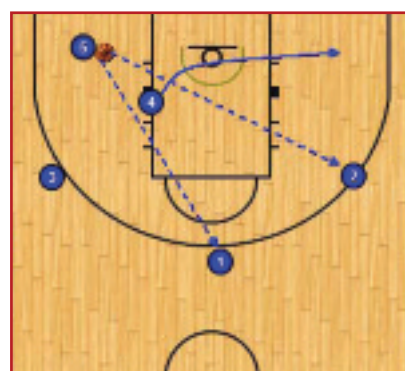
DIJAGRAM 9

DIJAGRAM 10

DIJAGRAM 11

DIJAGRAM 12

Dijagram 2: Naš plejmejker, igrač 1, započinje napad driblajući loptu ka desnoj strani terena. Odbrambeni bek koji se nalazi na strani suprotnoj od lopte će pratiti loptu i malo se pomeriti prema sredini terena kako lopta driblingom ide ka desnoj strani. Kako se bek sa strane pomoći pomera prema sredini, igrač 4 postavlja lednu blokadu na njemu. Igrač 1 prati postavljanje i korišćenje ove blokade i dodaje loptu igraču 3. Kako dodavanje od igrača 1 ka igraču 3. Igrač 4 pravi pivot i okreće se licem prema lopti, pivotirajući u pravcu na kome odbrambeni igrač pokušava da se izbori i postavi se ispred njega. Ovaj potez usporava povratak beka još više. Sve ovo se radi kao odvratanje pažnje kako bi se izazvalo da krilni igrač u odbrani pokrije igrača 3.

Dijagram 3: Kako bek koji je u odbrani ne može da se vrati da čuva igrača 3 zbog ledne blokade koju je postavio igrač 4, krilni igrač u odbrani na strani lopte mora da napravi odluku. Ako krilo koje je u odbrani ostane unutra onda igrač 3 ima otvoren šut. Kako igrač 3 primi pas, igrač 5 se spušta sa lakat pozicije na strani pomoći prema košu, nastavljajući prema kratkom korneru na strani lopte.

Dijagram 4: Ako krilni igrač u odbrani na strani lopte izađe da pokrije igrača 3. Onda igrač 5 koji se pomerio na kratki kornar na strani lopte ostaje potpuno sam i otvoren tako da igrač 3 mora dodati loptu igraču 5. Za nas je „kratki kornar“ pozicija uz čeonu liniju na 1.2 do 1.5 metara od ivice reketa. Dok se ova kretnja dešava na strani lopte, igrači 1 i 2 pronalaze rupe (prazne, ne pokrivene pozicije) u zoni pozicionirajući se za moguće dodavanje od igrača 3.

Uvek govorimo svim igračima koji su potencijalno ti koji primaju dodavanje da se pretvaraju da je lopta foto aparat. Moraš se pomeriti do pozicije gde ćeš biti u kadru aparata kako bi mogao da se jasno vidiš na fotografiji koja će nastati.

Dijagram 5: Nakon što igrač 3 doda loptu igraču 5 (a nakon što je krilni igrač u odbrani izašao na igrača 3), raspored koji sledi stavlja centra u odbrani u veoma neprijatnu situaciju. Ako centar ne izađe da pokrije igrača 5, onda igrač 5 ima otvoren šut sa distance od 2-3 metra od koša.

Dijagram 6: Ako centar koji je u odbrani izađe da pokrije igrača 5, igrač 4 jako utrčava prema košu očekujući dodavanje od igrača 5. Ovo utrčavanje je rezultiralo velikim brojem laganih polaganja za naš tim. Ostali igrači napada moraju uvek da se pomeraju kako bi bili sigurni da ih igrač sa loptom ima u svom vidokrugu i da ih može videti.

Dijagram 7: Ako igrač 4 nije otvoren prilikom svog utrčavanja ka košu, igrač 5 može da doda skip pas ili igraču 1 ili igraču 2. Igrač 4 menja pravac i duž čeonu liniju istračva na poziciju kratkog kornera na strani lopte.

Šta kada odbrana počne da „čita“ napad?

Kada prodete nekoliko puta kroz ove kretnje, odbrana na strani suprotnoj od lopte će početi da „čita“ (predviđa) i da se prilagođava onome što se najčešće dešava, tako da nećete moći da postavite početnu

leđnu blokadu. Taj odbrambeni igrač će ići sa gornje strane u odnosu na igrača 4, fintirajući da više ide na stranu igrača 3.

Dijagram 8: Kada bek koji je u odbrani fintira izlazak na igrača 3 (predviđajući „leđnu blokadu i dodavanje“ iz prvobitne i osnovne postavke), igrač 4 istrčava prema lopti. Igrač 1 dodaje loptu igraču 4.

Dijagram 9: Dok se dešava dodavanje od igrača 1 ka igraču 4, igrač 5 utrčava duboko ka košu čineći to sa unutrašnje strane u odnosu na krilnog igrača u odbrani koji se nalazi na strani suprotnoj od lopte, a igrač 2 se spušta u kornjer na strani pomoći. Ako centar koji je u odbrani izade da čuva igrača 4 na liniji penala, onda igrač 4 gleda da doda loptu igraču 5 koji utrčava ka košu. Ako centar koji je u odbrani ostane nisko – igrač 4 ima otvoren šut sa linije penala.

Dijagram 10: Ako centar u odbrani izade visoko a u isto vreme i krilni igrač u odbrani se spusti kako bi sprečio dodavanje ka igraču 5 koji utrčava, onda igrač 4 dodaje skip pas igraču 2 koji ima otvoren šut na strani pomoći.

Dijagram 11: Ako su vaši visoki igrači dobri u baratanju sa loptom, igrač 4 koji prima loptu od igrača 1, takođe može da napadne koš driblingom (prodorom) kroz prazninu između centra u odbrani i krilnog igrača koji se nalazi na strani suprotnoj od lopte.

Igrač 5 prelazi sa jedne strane reketa na drugu i na taj način za sebe vezuje krilnog igrača sa suprotne strane. Igrač 4 može da driblingom napadne koš, kao i da doda kratak pas igraču 5 za lako polaganje, ili čak da izbaci loptu igraču 3 ili igraču 2 za otvoren šut.

Dijagram 12: U slučaju našeg tima, ovaj napad na zonu iz rasporeda 1–4 visoko lako se pretvara u „napad na zonu iz kratkog kornjera“. Ako igrač 5, koji je pozicioniran na kratkom kornjeru, ne šutne odatle na koš niti doda loptu igraču 4 koji utrčava ka košu, od njega on da tražimo da doda skip pas igraču 1 ili igraču 2.

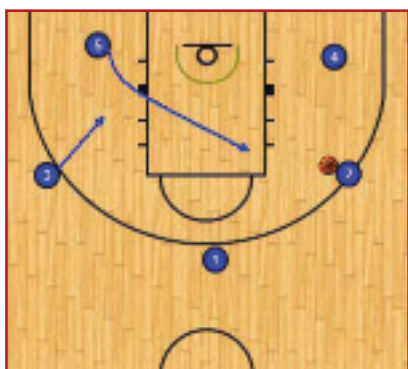

Dijagram 13: Ako igrač 5 doda igraču 2, onda se igrač 4 pomera sa pozicije kratkog kornjera na strani lopte i kreće ka lopti. Igrač 2 ima opciju otvorenog šuta sa pozicije krila ili dodavanja igraču 4 koji se nalazi na poziciji kratkog kornjera na strani lopte, ili čak da doda skip pas igraču 3 koji se nalazi na strani pomoći.

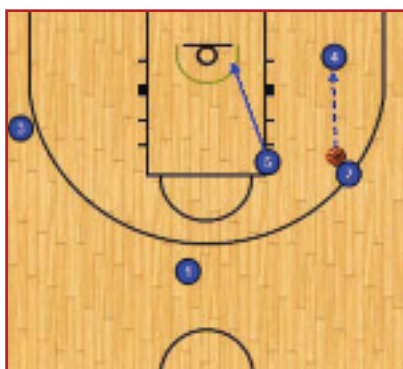
Dijagram 14: Ako igrač 2 doda loptu igraču 4, onda igrač 5 kreće jako prema košu gledajući da primi loptu od igrača 4. Kada igrač 4 dobije loptu na poziciji kratkog kornjera ima sledeće opcije: ima otvoren šut iz kratkog kornjera; ima mogućnost dodavanja duboko na igrača 5 (ako centar u odbrani izade da brani šut iz kratkog kornjera); ima mogućnost skip pasa na igrača 3 ili na igrača 1.

Dijagram 15: Ako igrač 4 napravi skip pas ka igraču 3 možete nastaviti sa rotacijom, sa igračem 5 koji se pozicionira na poziciju kratkog kornjera na strani lopte i sa igračem 4 koji se pomera na poziciju lakta na strani lopte. ■

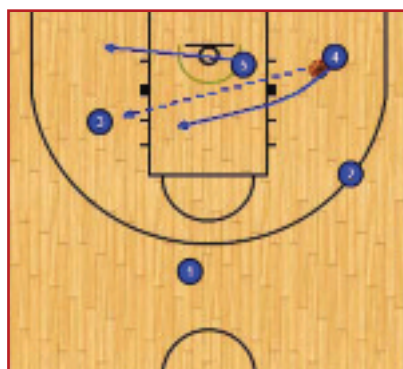
Priredili: **Mrđen Marko**, viši košarkaški trener
Vojkić Goran, viši košarkaški trener

DIJAGRAM 13

DIJAGRAM 14

DIJAGRAM 15

Don Ross

Boston vežbe za usavršavanje šuta

dan Ross je američki košarkaški trener koji je najveći deo svoje karijere radio sa mladim kategorijama dečaka i devojčica na različitim koledžima i srednjim školama. Ros je danas komesar organizacije koja se bavi košarkaškim pravilima za srednjoškolsku i koledž decu (NFHS), a konkretno je zadužen za pravila merenja vremena za napad i sličnim stvarima. U trenerskoj karijeri je radio na Lake Worth srednjoj školi sa ženskim timom, a pre toga tokom 80'ih godina radio je na Palm Balm Atlantic koledžu sa muškim košarkaškim timom. Poznat je bio i po tome što je pre svega insistirao da akademski kvaliteti svojih igrača budu podjednako bitni kao i sportski.

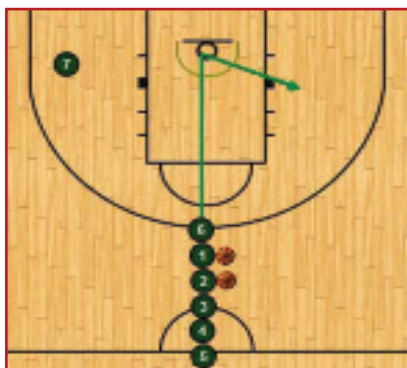
Ako nemate pristup najnovijim tehnološkim spravama i sredstvima koja će vašim igračima omogućiti stotine ponavljanja tokom šuterskog treninga, bilo da je to zbog malog budžeta tima ili limitiranog prostora u samoj sali za trening, vežbe koje slede mogu Vam pomoći.

Pod imenom "Boston" krije se serija vežbi koje će Vam omogućiti da trenirate i usavršite veći deo osnovnih stvari kao što su pivotiranje, dodavanje i samo šutiranje, ali i da Vam posluži kao solidno sredstvo za podizanje nivoa kondicione spremnosti.

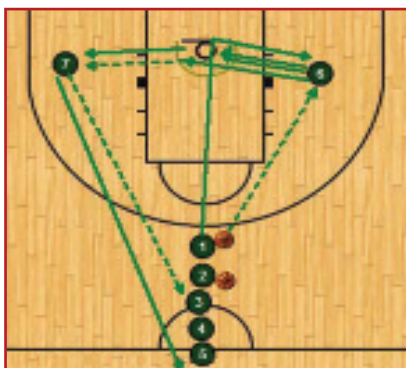
Sve ove vežbe se mogu raditi po principu merenja vremena za svaku od njih ili se može raditi određeni broj ponavljanja svake – prilagođeno Vašem timu i njihovim sposobnostima.

Da biste stvorili malo prirodnog takmičarskog duha unutar Vašeg tima, možete svoju ekipu podeliti u dve ili više grupa (u zavisnosti od ukupnog broja igrača koje imate u timu, odnosno na samom treningu, ali i u zavisnosti od broja koševa koje imate u sali gde trenirate) i stvoriti neku vrstu sistema nagrada i "kažnjavanja" za pobednike i poražene.

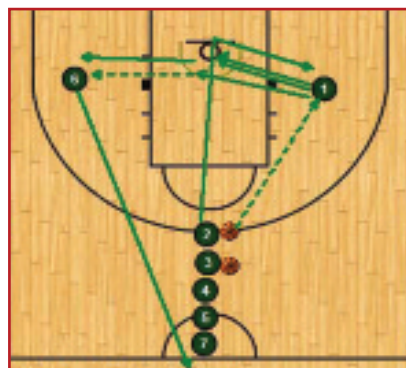
Takođe bi trebalo imati i zapamtiti najbolji rezultat – rekord – u najvećem broju pogodnih šuteva u određenom vremenskom period za svaku od vežbi. Ovakav pri-

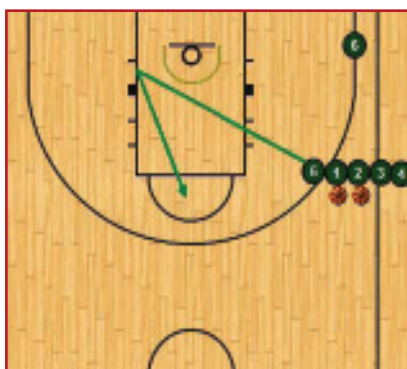
DIJAGRAM 1

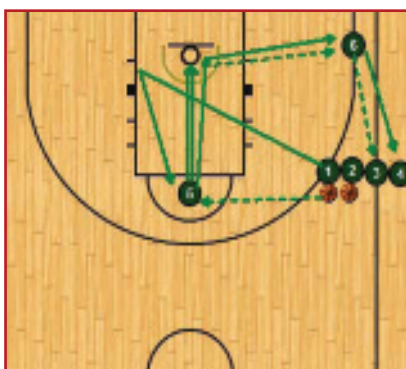
DIJAGRAM 2

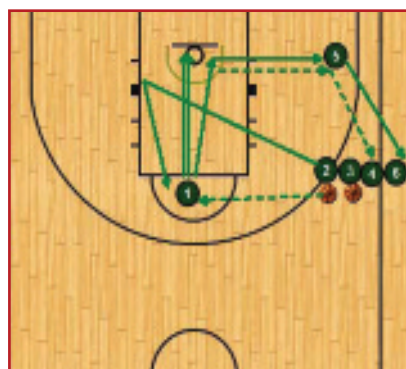
DIJAGRAM 3

DIJAGRAM 4

DIJAGRAM 5

DIJAGRAM 6

stup je još jedan dobar metod koji primorava Vaše igrače da radeći zajedno usavrše i sebe kao individualce ali i kao deo tima, a sve to radeći simultano.

Vežba šuta iz reketa

Vežba šuta iz reketa naglašava pravilan rad nogu, učenje korišćenja table prilikom šutiranja, elemente pravilnog dodavanja lopte, ali i elemente direktnog dodavanja lopte dok je igrač čuvan gađajući loptom direktno ruke šutera prilikom snažnih i oštih utrčavanja.

Potrebne su Vam dve lopte za ovu vežbu. Svaki tim se sastoji od sedam igrača, od kojih se šestorica nalaze u koloni na vrhu kapice, a preostali igrač (igrač 7 na Dijagramu 1) je postavljen ili u levom ili desnom korneru – u zavisnosti od strane sa koje se šutira.

Dijagram 1: Šut iz reketa (A). Igrač 6 utrčava kroz sredinu reketa ka čeonj liniji. Čeonu liniju igrač dodiruje stopalom i menja pravac kretanja ka prvom skakačkom mestu. Igrač 1 dodaje loptu igraču 6 koji izlazi na prvo skakačko mesto i prima loptu na spoljnu ruku.

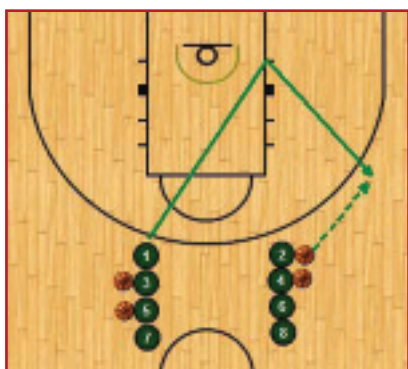
Dijagram 2: Šut iz reketa (B). Kako igrač 1 doda loptu igraču 6, isti igrač (1) protrčava kroz reket ispred igrača koji uzima šut. Igrač koji utrčava mora da aide do čeonu linije kao bi izbegao sudaranje sa igračem koji šutira sa ivice reketa (prvog skakačkog mesta). Igrač 6 postavlja unutrašnju nogu, pivotira, šutira koristeći tablu, prati kuda će se odbiti lopta i ide na skok, nakon skoka dodaje loptu napolje igraču 7 koji se nalazi u uglu. Igrač 7 dodaje loptu igraču 3 na vrhu kapice i kretanjem prati dodavanje odlazeći na kraj kolone koja se nalazi na kapici.

Dijagram 3: Šut iz reketa (C). Igrač 6 zatim menja igrača 7 u uglu. Igrač 2 nastavlja sa vežbom dodajući loptu igraču 1 koji istrčava na poziciju prvog skakačkog mesta na ivici reketa.

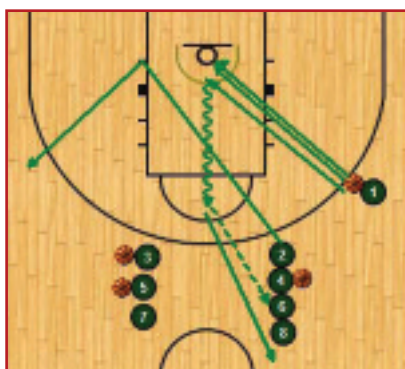
Svi igrači prate istu rotaciju i vežba traje dokle god ne istekne zadato vreme ili se ne pogodi zadati broj šuteva.

Šut sa linije slobodnih bacanja

U vežbi šuta sa linije slobodnih bacanja naglašava se pravilan rad nogu, uči se da se proceni odbitak lopte na tabli posle šuta kako bi se uhvatila lopta (skok), insistira se na pravilnom i pravovremenom dodavanju (u ugao ilii na krilne pozicije) a naročiti se insistira na dodavanju lopte direktno u ruke igrača koji izlazi snažno za šut.

DIJAGRAM 7

DIJAGRAM 8

Potrebne su Vam dve lopte za ovu vežbu i najmanje pet igrača koji su postavljeni na produžetku linije slobodnih bacanja (na poziciji „45 stepeni“) bilo sa desne ili leve strane sa jednim igračem u desnom ili levom uglu terena – u zavisnosti sa koje strane šutirate.

Dijagram 4: Šut sa linije slobodnih bacanja (A). Igrač 5 istrčava ka skakačkom mestu na strani pomoći, dodiruje stopalom liniju reketa i istrčava na liniju slobodnih bacanja.

Dijagram 5: Šut sa linije slobodnih bacanja (B). Igrač 1 dodaje igraču 5 koji pravi skok šut sa linije slobodnih bacanja. Igrač 5 prati svoj šut i ide na skok, hvata loptu i dodaje loptu iz reketa igraču 6 koji se nalazi u uglu. Kada igrač 1 doda loptu, utrčava ka skakačkom mestu na ivici reketa na strani pomoći, dodiruje stopalom liniju reketa i istrčava na liniju slobodnih bacanja – isto kako je uradio i igrač 5.

Igrač 6 dodaje loptu igraču 3 koji se nalazi u koloni, prati pravac dodavanja kretanjem i odlazi na kraj kolone. Igrač 5 menja igrača 6 u uglu.

Dijagram 6: Šut sa linije slobodnih bacanja (C). Igrač 2 dodaje loptu igraču 1 koji istrčava na liniju slobodnih bacanja i šema istrčavanja i kretanja se nastavlja dok zadato vreme ne istekne ili se ne pogodi zadati broj šuteva.

Šut za 3 poena

U vežbi šuta za 3 poena, veoma slično kao i u prethodnim vežbama, akcenat je na pravilnom radu nogu, odlasku na skok nakon šuta za 3 poena, dodavanjima na krilne pozicije i dodavanju pravovremene i precizne lopte igraču koji snažno istrčava i diže se u šut za 3 poena.

Potrebne su Vam četiri lopte i osam igrača. Podelite svoj tim u dve grupe igrača po četvoricom igrača koje stoje u 2 kolone na vrhu kapice (na razdaljini širine reketa između kolona).

Dijagram 7: Šut za 3 poena (A). Igrač 1 započinje vežbu istrčavajući prvo na nisko skakačko mesto na ivici reketa na suprotnoj strani u odnosu na kolonu iz koje je krenuo, dodirujući nogom ivicu reketa i zatim menjajući pravac i istrčavajući van linije za 3 poena. Igrač 2 dodaje loptu igraču 1.

Dijagram 8: Šut za 3 poena (B). Igrač 1 šutira za 3 poena, ide na skok, hvata loptu i driblingom je dovodi u sredinu reketa. Lopta se vraća u kolonu iz koje je prvobitno dodavanje krenulo.

Igrač 2, nakon što doda loptu, istrčava na suprotnu stranu na ivicu reketa na nisko skakačko mesto, dodiruje stopalom liniju reketa i istrčava van linije za 3 poena. ■

Priredili: **Mrđen Marko**,
viši košarkaški trener
Vojkić Goran,
viši košarkaški trener

Godišnja skupština VUKT

Velike ambicije a malo „goriva“

S pravom možemo reći, najaktivnija, od regionalnih udruženja UKTS, Vojvodansko udruženje košarkaških trenera, 13. maja održalo je, u Novom Sadu, svoju redovnu godišnju skupštinu.

Udruženje, koje bi moglo da okupi oko 200 košarkaških trenera (koliko ih ima u Vojvodini), a na svoju redovnu skupštinu uspe da privuče jedva deseti deo tog broja, raspolaže zapravo – „mrtvim kapitalom“. To je konstatacija, koja je dominirala u izveštaju o radu u proteklih godinu dana, i raspravi o pravcima aktivnosti Vojvodanskog udruženja košarkaških trenera (VUKT) u narednom periodu. Dakle, pravo da se bude član organizacije koja brani interese učitelja košarke u najsevernijoj od pet regija okupljenih u UKT Srbije, za mnoge koji se bave ovim poslom, još uvek nije preraslo u obavezu da se ispoštuje i širi društveni interes. Sport, koji je proslavio zemlju u svetu, i koji može uvek da računa na neiscrpane izvore mladih talenata, to sigurno zaslužuje.

Predsednik VUKT: Milkan Mrđa

Predsednik VUKT Milkan Mrđa obavestio je Skupštinu šta je sve preduzeo da stvari pomeri sa mrtve tačke. Ranije postavljene ciljeve, posebno prioritete među njima, nastojao je da uvođenjem inovacija (puna transparentnost u radu, uz pomoć internet stranice koja podrazumeva interakciju, kao i direktnom komunikacijom) pretoči u „novu snagu“ Udruženja. Tome je trebalo da doprinese i izrada preciznog programa rada, koji je, opet, trebalo da podstakne kreativnost i stručnost, probudi znatiželju i volju za promenama...Bilo je važno uspostaviti ravnotežu između strukture poslova i njihovih nosilaca. Osmišljene su i uobičajene forme rada: komisije, timovi, sekcije.

Međutim, „iskru u kamenu“ članstva pronašao je, u prvom redu, prilikom oblikovanja i uređivanja sajta VUKT, čemu je doprinela i finansijska podrška Košarkaškog saveza Vojvodine. Ako je pravovremeno i celovito informisanje jedan od preduslova za uspešan rad bilo koje organizacije, onda se u tome, u velikoj

meri, uspelo. Naime, svakom košarkaškom treneru u Vojvodini (kao i bilo kom drugom u zemlji i inostranstvu) omogućen je pristup najvažnijim informacijama iz sveta košarke, novostima iz struke, ali je istovremeno otvorena i mogućnost za interakciju: učešće u stvaranju celovite slike o aktivnostima košarkaških učitelja, bez obzira na rang takmičenja, kao i za sopstvenu afirmaciju. Zainteresovanost

Sajt – ponos udruženja

VUKT je svoju internet stranicu registrovao u maju 2012. da bi početkom ove godine dobio novi domen: www.kosarkaskitrenerivojvodine.rs U ovom periodu na sajtu su objavljena 503 stručna članka, ispraćen je 61 košarkaški događaj, objavljeno je preko 4.000 fotografija... Za dve godine sajt je posetilo više od 400 hiljada pojedinaca iz 69 zemalja, sa svih kontinenata. Od 10 posetilaca, 6 je iz Srbije a 4 iz inostranstva (najviše iz Kalifornije, SAD). Rad na oblikovanju i uređivanju sajta je, ujedno, najznačajnije angažovanje članova Upravnog odbora VUKT u prethodnom periodu, konstatuje se u Izveštaju o radu Udruženja.

široke košarkaške javnosti potvrđuje da je ovakav način komunikacije – pun pogodak. Registrovane su brojne posete sajtu iz zemlje i inostranstva, posebno iz SAD, zemlje košarke: imponuje to što su interesovanje za sajt pokazali pojedinci iz čak 23 američke savezne države)

Na ovim činjenicama zasnovani su i novi predlozi: da se na sajtu nađu nedostajuća akta Udruženja i spisak svih trenera koji deluju u Vojvodini te da se učini sve da im posete sajtu prerastu u naviku (Selim Hodžić); da se instruišu košarkaški učitelji o drastičnim promenama u trenažnim procesima, jer posebno smeta kad trener nema plan rada pa nije u stanju da uporedi radne cikluse (Jovan Malešević); VUKT može značajno doprineti unapređenju rada katedre za ko-

šarku na Fakultetu za sport u Novom Sadu, zajednički se može unaprediti plan aktivnosti, jer preko 200 studenata ima obavezu da 600 sati „potroši“ na ovaj sport (Marko Stojanović).

Bilo je predloga i da se oformi liga nižeg ranga za decu preko 18 godina, koja nemaju više gde da igraju, da se organizuju seminari za trenere pionira i kadeta, ožive pokazni treninzi, koji očigledno, nedostaju.

Posebna pažnja posvećena je finansijskim pitanjima: prošlogodišnji budžet od 40 hiljada dinara(?) nedovoljan je za bilo kakav ozbiljniji poduhvat, uprkos tome što su u Udruženju svi volonteri. Zato treba i marketing postaviti na drukčije osnove: distribuirati opremu sa znakom Udruženja, omogućiti prezentaciju rada Udruženja u medijima i na svom sajtu. Treneri su, takođe, svesni da će KS Vojvodine stati samo iza onih akcija Udruženja, koje su dobro osmišljene (projektno finansiranje) ali i da u sledećih nekoliko godina treba „puno da se da“ a da istovremeno „ništa ne treba očekivati za sebe“.

U planu rada u narednih godinu dana, osim uobičajenih aktivnosti, insistira se na organizovanju pokaznih treninga za članove udruženja, njihovo snimanje na CD i dostavljanje trenerima; pripremi i štampanju planera za košarkaške trenere; opremanju Udruženja savremenim sredstvima; pripremi eksternog hard diska sa svim DVD materijalima koji se nalaze u UKTS.

VUKT će se i na drugim nivoima organizacije košarkaških trenera u Srbiji zalagati za permanentno usavršavanje, primenu savremenih metoda i oblika rada, poboljšanje uslova rada i statusa trenera u društvu... Rečju, za izgradnju udruženja po sopstvenoj meri. To, što su sve odluke na sednici Skupštine VUKT usvojene jednoglasno, može da znači da će se na tom putu istrajati.

Koliko god da je na ovoj skupštini bilo jasno da su mogućnosti ovog regionalnog udruženja mnogo, mnogo veće, svakako bi trebalo primetiti da u ostalim regionalnim udruženjima, teško i da razmišljaju o sazivanjima redovnih godišnjih skupština. Tačnije, sve se svelo na čekanjanje odluka Upravnog odbora UKTS. ■

Zdenko Pop

Proširen upravni odbor

VUKT je na svojoj redovnoj skupštini promenio važeći statut, u delu koji se tiče broja članova upravnog odbora, da bi se ostvarila regionalna pokrivenost: umesto 5, UO sada ima 9 članova. To su: Milkan Mrđa, predsednik, Stojanka Došić (Subotica), Miroslav Popov (Vršac), Miroslav Kanjevac (Pančevo), Marjan Stojanac (Sivac-Sombor), Marko Stojanović (Novi Sad), Zoran Marković (Novi Sad), Slavko Todorović (Novi Sad) i Savo Rajković (Novi Sad).

Trener **Pavlović** sa ŽKK „Radivoj Korać“ u jednoj sezoni osvojio tri titule

Zajedno rasli do prvih titula

Posle sedam godina bitisanja u seniorskoj konkurenciji, Radivoj Korać je dočekaio i prve trofeje. Ne samo jedan, već tri! Sezona 2013/2014. biće zlatnim slovima upisana u istoriji mladog beogradskog kluba, kao istorijska i teško ponovljiva, sezona u kojoj je Radivoj Korać osvojio triplu krunu – trofeje u Jadranskoj ligi, Kupu „Milan Ciga Vasojević“, na kraju i titulu šampiona Srbije.

Uspeh je sam po sebi ogroman, ali još veći značaj mu daje to što je u ekipi nekoliko igračica koje su, kao i prvi trener Miloš Pavlović, od početka u klubu.

– Klub je od početka imao jasnu ideju kojim putem bi trebalo ići. Ponosan sam što sam jedan od onih koji su od samog starta uključeni u rad i politiku kluba. Imao sam priliku da zajedno sa svim generacijama igračica idem napred. Zajedno smo učili, usavršavali se i došli do prve titule. U ovoj ekipi je pet devojaka iz našeg pogona, sa njima i ja – podsetio je Pavlović, šef struke Koraća.

Kako je dodao Pavlović, nigde se nije žurilo. Išlo se korak po korak. Sezону po sezону stasavale su po-

tencijalne reprezentativke, a on uz iskusne kolege pekao zanat. Kada je ostvario prvi veliki uspeh, nijednog od njih nije zaboravio. Svima se na tradicionalnoj završnoj večeri kluba, poimenice zahvalio, uz reči: „Ni ja ne bih bio ovde da nije bilo vas!“.

Sada ubiru plodove mukotrpnog rada. A, kako je sve to kroz godine izgledalo, pričao nam je Pavlović.

– Od početka je stav uprave i kluba bio da se ide korak po korak. U svakom trenutku našeg postojanja, bili smo svesni sopstvenih mogućnosti i time smo se vodili. Hteli smo da se polako dižemo od kadetske ekipe, do stabilnog prvotligaša, pa da onda što bliže pridemo Partizanu i Crvenoj zvezdi, kao simbolima ženske košarke u Srbiji. Sada smo ostvarili ono što je i bio cilj svih ovih godina, a to je da pokušamo da uspehe ih mladih kategorija prenesemo na seniorski nivo. U tome smo i uspeli. Napokon!

U sezoni 2012/2013. su došli korak „do“, igrali su tri finala. U svima su morali da čestitaju Partizanu na pobjedi, ali istovremeno su videli da ih korak deli od trona. Korak koji su godinu dana kasnije napravili.

– Prošle godine smo igrali sva finala, ali iskustveno, pa ni prema kvalitetu nismo uspeli da pariramo Partizanu. Međutim, iskustvo iz tih mečeva nam je mnogo značilo u ovogodišnjem finalu. Zahvaljujući tim utakmicama, sada smo imali više iskustva od Zvezde, pa smo u presudnim trenucima dobro reagovali.

Da će ovo biti sezona u znaku njegovog tima, Pavlović je „osetio“ još i pre nego što je počela.

– Na okupljanju pred početak sezone rekao sam devojkama da želim titulu – priznao je mladi stručnjak. – Znao sam kakav tim imamo, ali i kakve ekipe imaju svi ostali. Naravno, od želja se ne živi. Naporno smo radili, verovali da možemo do ostvarenja tog cilja, iako na početku devoyke kao da nisu imale dovoljno samopouzdanja.

Bilo je dovoljno da sezona počne. I već je posle nekoliko kola bilo jasno da snovi vrlo lako mogu da postanu stvarnost.

Krenulo je početkom marta, od završnog turnira Jadranske lige u Podgorici. Tu je osvojen prvi trofej seniorske ekipe Korača u istoriji. Pavlović je na trenutak vratio film na utakmice u „Morači“.

– U polufinalu smo pobedili Budućnost, pred prepunim tribinama. A, onda je došlo ono čuveno finale protiv Zvezde, kada smo uspeli da slavimo posle tri produžetka. Bilo je prosto neverovatno. Imali smo šanse da mnogo ranije prelomimo, ali Zvezda se nije predavala. Zbog nekih naših odluka, pre svega u odbrani, crveno-bele su se vraćale u egal, i tako je išlo iz produžetka u produžetak. Na kraju je presudila naša veća rotacija, bolja koncentracija i hemija tima u presudnim trenucima. Serijom 7:0, na početku trećeg perioda, smo se odlepili što nam je omogućilo nešto mirniju završnicu.

Sezona je nastavljena, a dve sedmice kasnije usledila je borba za novi trofej – Kup Milana Cige Vasojevića.

– Na Kupu Cige Vasojevića sa Zvezdom smo igrali u polufinalu, ali to je praktično bilo finale pre finala i opet je bilo na jedan – dva poseda. U finalu protiv Partizana je bilo nešto lakše i osvojili smo još jedan trofej – rekao je Pavlović.

Kao ekipa koja je već osvojila dva pehara, Korač je u završnicu domaćeg šampionata ušao sa ulogom apsolutnog favorita, ali u plej-ofu nije baš najbolje počeo. U polufinalu protiv Vrbasa Žučkove naslednice su morale da igraju majstoricu.

– Vrbas nam je pružio neviden otpor, zonskom odbranom nas terao na veliki broj šuteva, a nas šut nije služio tokom polufinalne serije. Veoma teško smo igrali protiv njih. To je odlična ekipa koja je vrhunac forme dostila u pravo vreme.

I tako izmučene, devoyke iz Korača su u finalu plej-ofa izašle na megdan Crvenoj zvezdi koja se praktično nije ni umorila u seriji protiv Partizana.

– Dobro se poznajemo i znali smo sa koje strane će nas napadati. Prva utakmica je bila vrlo neizve-

zna, druga za zaborav, a treća je bila možda i ključna. Pre svega zbog psihološkog momenta. Jer, na tri minuta pre kraja smo gubili sedam razlike, ali smo po ko zna koji put pokazali snagu kolektiva i da kada je najteže igramo najbolje. Serijom 14:2 za dva ipo minuta smo prelomili utakmicu. To

Odbrana

Da odbrana donosi titule, staro je i dobro znano pravilo košarkaške igre. I

njega su se strogo držali u Koraču. Posebno u mečevima za trofeje.

– Generalno, mnogo smo posvetili odbrani, zato i nije čudno da smo primili ubedljivo najmanje poena u sezoni. Upravo je naša agresivnost u odbrani, dužina klupe, i koncentracija igračica koje su ulazile sa klupe presudila. Praktično se nije osećao pad ni u jednom trenutku. Ako je merilo „sto odsto“ mi smo negde oko 95 odsto bili uspešni u odbrani. Bili smo na svakoj lopti, svaka rotacija je bila prava. Anulirali smo skok i centarsku liniju, nismo im dozvoljavali lagane koševe – ponosno je istakao Pavlović.

nam je značajno olakšalo četvrti meč. Najkvalitetnije smo odigrali kada je bilo najpotrebnije i uzeli titulu.

U jednoj sezoni je postao „trofejni“ klub. I sada ima obavezu da nastavi u šampionskom ritmu.

– Mnogo smo uložili i uradili za žensku košarku. Pokazali smo da se uz kvalitetan rad na terenu i van njega, može postići rezultat. Sada se sva težina posla prebacuje na upravu i na ljude koji su zaduženi da nam omoguće da mi radimo naš deo posla. Nikada nismo kukali, ali smo se uvek trudili da u okviru naših mogućnosti obezbedimo maksimalne uslove. Pokušaćemo da zadržimo tim na okupu, što neće biti lako. Posle toga da vidimo finansijske mogućnosti u odnosu na takmičenja koja ćemo igrati. Imaćemo pune posla oko planiranja naredne sezone – zaključio je Pavlović. ■

Biljana Kostreš

Velimir Gašić KK Partizan

Poštujem timski koncept

trening Partizana je trajao do 13 časova. Kada smo se čuli sa Velimirom Gašićem radi dogovora oko mesta i vremena intervjua, rekao nam je da mora još nešto da uradi, pa će pozvati kada završi. Dva sata kasnije se javio.

– Vraćamo Vestermanna u ritam, radio je i Dalo, tu su i ovi klinici... – objašnjavao je iskusni stručnjak zbog čega je četiri časa proveo radeći u Pioniru, a tek ga je čekao sastanak i večernji trening.

Pri tom, ovo je samo jedan pasus u knjizi koja bi mogla da se napiše o opisu radnog mesta iskusnog stručnjaka. Čoveka koji je povratkom 2012. godine u Humsku potpuno promenio značenje funkcije „prvog asistenta“. Samom činjenicom da je posle 20 godina samostalnog rada prihvatio da bude pomoćnik, ali i svime što obavlja kao desna ruka Duška Vujoševića.

– Ovakav „kambek“ posle 20 godina ima dozu simbolike i specifičnosti. Vujošević je veoma dobro znao kakav mu je profil saradnika potreban. Prva specifičnost mog dolaska na mesto asistenta jeste da su taj posao u poslednjih 15 godina u Partizanu radili mladi ljudi koji su se tek borili za status pravih trenera. To se postaje uz dobre učitelje, kao što sam ja imao sreću sa profesorom Nikolićem. Velika

je to sreća da možeš da učiš od pravih ljudi, što su imali i svi mladi koji su ovde bili pre mene.

Gašić je u dahu govorio:

– Formiranje novog tima, situacija u klubu i vrlo zahtevne sezone u brojnim takmičenjima predupredile su odluku čelnih ljudi kluba i trenera Vujoševića da za prvog saradnika dovedu čoveka od poverenja koji ima iskustvo i znanje.

Sećanje na trenutak prihvatanja ponude kod 50-godišnjeg trenera mami osmeh:

– Prvo, vraćam se u klub koji volim i za koji navijam, u kojem je zadovoljstvo raditi. Uz to, uloga prvog sa-

Profesor i Obradović

Velimir Gašić je u Humsku prvi put zakoračio 1989. godine kada je preuzeo juniorski tim. U sezoni 1991/1992 bio je prvi asistent Željku Obradoviću i radovao se tituli prvaka Evrope!

– Bio sam na početku karijere, ali sam došao u situaciju da saradujem sa pokojnim profesorom Acom Nikolićem o kojem nije potrebno trošiti reči. Pod njegovim skutima je veliki broj vrhunskih trenera izašao na površinu, postali su pravi. Vaspitavani su i školovani u duhu prave trenerske jugoslovenske škole košarke. To je bila velika privilegija. A, obistinilo se ubrzo da sam tada saradivao sa još jednim velikanom, Željkom Obradovićem, početnikom koji je iz patika uskočio u trenersku opremu.

radnika u startu je dobila drastično drugačije konture. Konačno, poštujem sve što je Vujošević uradio ne samo za Partizan, već za našu košarku. Vrhunski trener iza kojeg stoje rezultati.

Gašić je dve decenije vodio timove po sopstvenoj košarkaškoj filozofiji. Sada je bilo potrebno uklopiti se u sistem što, kaže, nije bio nikakav problem.

– Kada saradujete sa ljudima koji su vrhunski u poslu, momenat razumevanja, potom i velikog poverenja, vrlo brzo dovodi u ravan najsuptilnije različitosti. Pri tom, Vujošević je prvi trener, šef struke, čovek čija je

umora ne priznajem. Ujutru kada se probudite i kažete „što sam umoran“, upropastite sebi dan. Zamislite da u komunikaciji sa igračima, za koje mi znamo da su umorni, da još potenciramo taj pre-mor. Kada je teško, mi okrenemo u potpuno drugačijem pravcu, iz čega igrači izlaze mnogo jači. Sagledavaju se specifičnosti i okolnosti koje nisu blagonaklone prema nama, pa i mi očvrsnemo. ■

Milun Nešović

reč poslednja. Sve je jasno i tu nema problema. Najtransparentnije se diskutuje o svemu, to je suštinska potreba. Ali, ono što je zajedničko i najbitnije jesu krupne stvari. A to je da imate ogromno poverenje u čoveka sa kojim saradujete.

– Sigurno je dobro i sa aspekta timskog koncepta da imate dvoje ljudi koji razmišljaju na sličan način. Nekada je dovoljno samo da se pogledamo i znamo šta ovaj drugi misli.

Na pitanje da uporedi vođenje ekipe, u čemu je bio prethodnih 20 godina i rada sa mladim talentima gde je posebno sada, izmamilo je osmeh kod popularnog Gaše.

– Partizan je godinama bio u svemu avangarda. Tu pre svega mislim na otvaranje prostora mladim igračima koji vrlo brzo pokažu da se ogroman rad uvek vrati na pravi način. To je zaista veliko zadovoljstvo. Nikada nećete pogrešiti kada ulažete u mlade. To je nešto što me je oduvek posebno privlačilo. Imao sam prilike da treniram i mlade i iskusne, ali ovakav vid samo može da ispuni. Uživanje je kada pratite kako jedna biljka iz dana u dan raste i apsorbuje veliku količinu rada. A još kada je armija navijača zadovoljna i prepoznaje šta se dešava, onda je to celina koja daje smisao radu. Potvrdu Partizan dobija godinama unazad. Ne znam tim koji je u kratkom intervalu imao dvojicu igrača „Zvezda u usponu“ Evrolige, Veličkovića i Bogdanovića.

S obzirom da Vujošević kao snagu Partizana ističe to što se u klubu radi više od drugih, pitamo Gašića da li nekada postane naporno.

– Samo bih dodao, bez lažne skromnosti, da radimo najviše i najbolje. Tu je ključ. Inače, kategoriju

Kritikom krenite od sebe

U poslednjoj četvrtini finala ABA lige prethodne sezone, isključeni su Vujošević i Radonjić. Timove su preuzeli iskusni Gašić i trener početnik Gurović. Nije to bio ni prvi, a ispostaviće se daleko od poslednjeg puta da je Gaša menjao Duleta na klupi. Velika prednost Partizana.

– Naravno da Vujošević nije mogao da pretpostavi da će biti isključivan, ali kada me je pozvao, sagledao je sve okolnosti. Radim svoj posao najbolje što mogu, uvek dajem maksimum. To savetujem i mladim trenerima. Mnogo je dobro da kada analiziraš stvari, kreneš od sebe. Kada si spreman da priznaš sebi gde grešiš. Ta kritika koju trener daje sebi mora da bude najveća. Takođe, moj odnos sa prvim trenerom i sa igračima se zasniva na elementarnim stvarima. Sa Duletom imam apsolutno razumevanje, ali moraju i igrači u svakom trenutku da znaju šta tražiš od njih. Ako ne znaju, povratna informacija će biti tri puta lošija. U vrlo složenim okolnostima koje su se dešavale, ja sam samo radio svoj posao. Srećom, sve je ispalo dobro – nasmejao se Gašić.

Milan Gurović – uspešan trener debitant

Prvo – pa prvak

kada je okončao igračku karijeru znao je da će se vratiti na teren, tačnije uz aut liniju. Tu se, kako sam kaže, jedino oseća kao svoj na svome. Milan Gurović je u sezoni 2012/2013 dobio mesto u stručnom štabu Crvene zvezde, a samo godinu dana kasnije preuzeo je FMP u ulozi prvog trenera. U debitantskoj sezoni Gurović je pokazao ogroman potencijal koji je valorizovao i kroz odlične rezultate.

Kao igrača krasile su ga odlučnost, hrabrost i ogromno samopouzdanje. U razgovoru sa njim može da se primeti da se u tom pogledu ništa nije promenilo. I na novoj poziciji i u nešto drugačijoj ulozi na Milanu Guroviću se vidi i jasno oseća rešenost – da uspe.

Gurović nam je otkrio kada se prvi put u njemu javila želja da postane trener:

– To se desilo kada sam igrao u Zvezdi, imao sam 31 godinu. Dogodilo se spontano na treningu kada sam saigračima krenuo da objašnjavam neke stvari. Tako se rodila neka ideja koja mi je od starta bila vrlo interesantna – počinje priču mladi strateg FMP-a.

Gurović nije gubio vreme. Upisao je Višu trenersku školu i diplomirao sa ocenom 10 na temu: Odbrana od tranzicije.

Vraćamo se na početak kada je bio pomoćni trener u stručnom štabu crveno-belih:

– To mi je zaista mnogo značilo, pogotovo što sam imao priliku da radim sa Vladom Vukoičićem i Dejanom Radonjićem, jer ih smatram za vrhunske trenere.

A, kako je dobio posao u FMP-u:

– Isključivo na moje insistiranje. Imao sam ugovor da ostanem u Crvenoj zvezdi, ali ja sam lično tražio od rukovodstva kluba da preuzmem Zvezdin razvojni tim, odnosno FMP. Želeo sam što pre da se oprobam, jer verujem u sebe i znam šta mogu. To morate da imate u sebi i jednostavno da sve to osećate.

Nema sumnje da se Gurović odlično snašao u novoj ulozi:

– Najbitnije je neko poverenje koje trener i igrači moraju međusobno da imaju. U igračkoj karijeri saradivao sam sa našom trenerskom elitom i svako od njih je imao svoju filozofiju igre. Nisam želeo da kopiram nijednog od

njih, jednostavno sam želeo da izgradim neki svoj stil. E sad, prvi preduslov za to je bio da zaboravim da sam bio igrač i krenem od nule. Igračima pokušavam da objasnim da su psihološki momenat i vera u sebe najvažniji na utakmicama.

FMP je na čelu sa Gurovićem ubedljivo osvojio prvo mesto u KLS i plasirao se u Superligu. Panteri su eliminisali Partizan u Kupu Radivoja Koraća, a u Superligi su zauzeli peto mesto. Rezultat vredan pažnje.

– S obzirom da smo pobedili jednog ABA ligaša, Radnički iz Kragujevca, jednom dobili i dva puta žestoko

namučili Partizan, moramo da budemo zadovoljni. Bili smo prvoplasirani tim KLS-a sa dve pobeđe više od najbližeg konkurenta, a na početku sezone plan je bio opstanak u društvu prvligaša – kratko je zastao Gurović i potom dodao:

– Ipak, od svega toga mi je možda draže činjenica da je recimo Partizan, posle duela u

Kupu Koraća u kom je bio nekompletan, u nastavku sezone igrao sa sve jačim timovima protiv nas. Na taj način su pokazali respekt prema nama i meni je to draže od pobeđe.

Na pitanje kako saraduje sa mladim igračima koji su u radu sa njim u značajnoj meri talenat pretočili u kvalitet Gurović kaže.

– Disciplina mora da postoji, ali za mlade igrače je najgora stvar da im zabranjuješ neke stvari. Kod mene postoje neki principi kojih moraju da se pridržavaju, ali vanserijski talenat mora da ima slobodu da bi nekad mogao da, ono što se kaže, izmisli koš. Tako se prave majstori i pravi razlika između supertalentovanih i prosečnih igrača. Sama činjenica da su čak četiri igrača FMP-a pozvana u mladu reprezentaciju dovoljno govori o tome da smo poprilično dobro radili. Zamislite sad te igrače za dve godine ako budu slušali savete i vredno trenirali. Svestan sam da kao trener koji u timu ima toliko talentovane dece snosim veliku odgovornost za njihov razvoj, ali ne bežim od toga. Ako si uplašen ne možeš da se baviš trenerskim poslom. Ja ne pripadam toj grupi, meni je izuzetno zadovoljstvo što sam u toj poziciji i velika čast što radim u najorganizovanijem klubu u zemlji – zaključio je Gurović. ■

J Karanović

Blagoje Ivić – sezona dokazivanja

Od druge do superlige

blagoje Ivić trener Crnokose iz Kosjerića napravio je pravi bum ove sezone, jer je ekipu koja je novi prvoligaš doveo do igranja u Superligi Srbije i prethodno na završnom turniru Kupa Radivoja Koraća.

Ivić je sigurno postao otkrovenje trenerske sezone uz Milana Gurovića iz FMP-a, jer je ekipu Crnokose preuzeo još pre dve sezone kada je igrala u Drugoj ligi Srbije i sa njima uspeo da dođe do Superlige. Mada trener sa iskustvom, definitivno je potvrdio da je naša košarka dobila još jednog kvalitetnog stručnjaka, na koga se može i mora računati.

Nekako tiho iz drugog plana Crnokosa je izborila plasman u Superligu gde je igrala protiv najboljih ekipa Srbije.

Za trener, Ivić objašnjava kako je to bilo:

–Krenuo bih od početka, odnosno od mog dolaska u Kosjerić. Tada su igrali takozvanu B ligu posle prvih pet kola imali su jednu pobedu i pet poraza. Došao sam u šestom kolu u klub i napravili smo seriju od nekih 13 pobede. Mislim da je skor bio 13-12 i tako smo zauzeli drugo mesto koje je vodilo u KLS ligu.

Ulazak u KLS ligu bio je velika stvar, a tokom leta stvarana je ekipa da se samo ostane u tom takmičenju.

– Prva opcija je bila opstanak kao i sve ekipe u KLS. Naravno, želeli smo i više ako bude mogućnosti. Napravili smo zdravu ekipu, odličnu atmosferu, dobar odnos između igrača i dobro smo radili na treninzima – priča Ivić i nastavlja kada su shvatili da mogu do Superlige:

– Shvatili smo posle četvrtog kola, jer smo imali četiri pobede. Usledila su dva nesrećna poraza, ali smo potom napravili šest pobeda i izbili na prvo mesto. Bili smo prvi posle prvog dela lige i shvatili da imamo sve uslove da igramo Superligu.

– Dobrim rezultatom u prvom delu plasirali smo se na Kup Koraća igrali protiv Mege četvrtfinale. Bili smo zadovoljni iako smo izgubili sa desetak razlike.

Ivić ističe da im je igranje u Kupu Radivoja Koraća bilo značajno sa aspekta samopouzdanja

– Značio nam je nastup na turniru, iako smo ispali odmah. Ali, smo shvatili da to nije toliko velika razlika između nas i ekipa sa "Jadrana". Pokazali smo da uz timski rad možemo da se nosimo sa njima i da igramo u egalu jedan veći deo utakmice – kaže Ivić.

Ipak, onda se desio peh sa igračima.

– Otišla su nam četvorica igrača posle prvog dela i

to sva četvorica iz prve petorke i na njihovo mesto su došli mladi igrači sa kojim smo nastavili rad

– Kad su svi mislili da ćemo da padnemo mi smo otvorili odlično drugi deo sezone i pobedili FMP i OKK Beograd i tako zadržali kurs ka Superligi.

A u najboljih osam timova Srbije Crnokosa se pokazala kao tvrd orah

– Što se tiče Superlige, samo je meč u Kragujevcu bio loš, sve ostalo sam bio prezadovoljan. Možda smo mogli do još jedne pobede više, ali dobro sad, imali smo povredu dvojice igrača i igrali smo sa sedmoricom u Superligi.

– Ponosan sam na momke i zahvalan sam na svemu onome što su mi vratili ove sezone i pomogli da budem bolji trener – poručio je Ivić.

Sezona je gotova, a Ivić ne zna gde će nastaviti trenersku karijeru ali je sigurno da neće ostati u Crnokosoj.

– Nismo razgovarali još o tome, ali ono što je sigurno je da nemam angažman. Taj finansijski deo ovog posla je postao jedan od najvažnijih delova. Na žalost...

– Nemam viziju gde i šta. Napraviću dogovor sa nekom ekipom gde su dobri odnosi i gde je dobra finansijska ponuda. Ne mora da bude klub iz Srbije. Videćemo, ja sam uradio sve što je do mene – poručio je Ivić.

– Inače, Blagoje Ivić pre Crnokose radio je nekoliko godina u Spartaku iz Subotice letos je bio pomoćni trener u reprezentaciji Austrije.

Zanimljivo je da su u Spartaku pod njeovim vodstvom stasavali igrači poput Marka Jagodića Kuridže, sada člana Cibone, zatim Danilo Mijatović koji je igrao u Radničkom iz Kragujevca, te Nikola Kalinić, reprezentativac Srbije i član Kragujevčana. ■

Juniori **Crvene zvezde** najbolji u Evropi

Klipa zna formulu uspeha

Peto učešće na finalnom Evroliginom turniru za juniore trener Slobodan Klipa krunisao je drugim trofejom. Posle osvajanja titule juniorskog klupskog šampiona Evrope 2009. godine sa FMP-om, Klipa se ove sezone na krov Evrope popeo i sa juniorima Crvene zvezde Telekom. Iskusi stručnjak u radu sa mlađim kategorijama je na Fajnal eitu Evrolige u Milanu napravio fantastičan posao ako se u obzir uzme činjenica da je konkurencija bila izrazito jaka, a da je Crvena zvezda Telekom imala ubedljivo najmlađi tim.

Pred izabranicima Slobodana Klipa redom su padali Kahasol (78:63), zatim Huventud posle velikog preokreta (69:67), juniorska selekcija Brazila (78:54) i u velikom finalu silni Real Madrid (55:42).

– Veoma mi je drago zbog ovih momaka koji su uložili mnogo truda, rada i energije tokom čitave sezone. To im se isplatilo, a kao nagrada stigao je pehar Evrolige. Uvek sam govorio da su ovakvi trofeji posledica veoma predanog rada. Možda moji igrači i nisu bili najtalentovaniji na ovom turniru, ali su tokom cele godine vredno trenirali, tokom čitavog turnira su se žestoko borili i dali su sve od sebe da bi došli do željenog cilja. Nije bilo nimalo lako, jer smo u finalu igrali protiv veoma moćne ekipe. Real je dominantno osvojio juniorski šampionat Španije, a mi smo pokazali da smo bolji – počeo je priču Klipa i potom nastavio da sumira utiske:

– Ceo turnir odigrali smo timski, a to smo želeli i zahtevali od igrača. Ovakvi turniri se osvajaju samo timskom igrom, nesebičnošću i pre svega jakim odbranom. Pokazali smo neverovatan kvalitet u tom segmentu igre, a u prilog tome najbolje svedoči činjenica da nam je tako dobra ekipa kao što je Real u finalu ubacila samo 42 poena, iako u proseku oni postižu preko 70, 80 poena. To je dokaz našeg timskog kvaliteta i naše discipline jer je zaista teško da momke u tim godinama naterate da svih 40 minuta budu u stavu i da tako predano ispunjavaju defanzivne zadatke. Podsećam da smo imali veoma mladu ekipu, da su čak trojica igrača u našem timu 1998. godišta. To je veliki zalag za budućnost. Međutim, ono što je za njih najvažnije u ovom trenutku je da nastave da još napornije treniraju, da rade na sebi i da ne polete već čvrsto ostanu na zemlji. Zadatak svih nas je da im u tome pomognemo.

Crvena zvezda Telekom je još na početku sezne svesno selektirala znatno mlađu ekipu u odnosu na konkuernte, a takav pristup dao je željene rezultate jer su talentovani momci čak I do dve godine mlađi od rivala nadgradili svoj potencijal i znatno napredovali:

– Sedam igrača iz ovog tima ima pravo da igra juniorsku Evroligu i sledeće godine. Njima ovogodišnje iskustvo i trofej mnogo znače, kao timu, ali i njima lično. Smatram da većina njih treba da igra seniorsku košarku za Crvenu zvezdu ili FMP, iako su još uvek juniori jer je to važno za njihov razvoj.

Po rečima Slobodana Klipa na turniru u Milanu najteži meč bio je duel drugog kola u kome je Zvezda posle zaostatka od čak 15 poena i velikog preokreta savdala prošlogodišnjeg šampiona – Huventud iz Badalone. Na igrama koje su Klipini izabranici prikazali tokom turnira pozavidela je čitava košarkaška Evropa, a čestitke su stizale sa svih strana. Posebno je bila impresivna igra, ali i ponašanje Zvezdinih junosa u duelu sa Realom:

– Finale smo igrali u hali koja prima 14.000 gledalaca. Verovatno niko od mojih igrača ne samo da nije igrao, nego nije ni ušao u tako veliku dvoranu ako izuzmemo Arenu u Beogradu. U prvih deset minuta zagrevanja niko nije mogao da dobaci ni do prvog obruča. Tada sam se zabrinuo, a znajući da oni imaju snažne centre, mislio sam da su bliži pobedi. Bilo nam je neophodno da pogodimo spoljne šuteve, što smo i učinili, a pri tom smo potpuno zatvorili Realove spoljne igrače. Mi smo na sastancima pre te utakmice svesno prepustili ulogu favorita Madridanima. Taktički smo veoma dobro odradili tu utakmicu, a motivacija i koncentracija igrača je bila neverovatna. U životu nisam doživeo da za 40 minuta igre na prste jedne ruke ne mogu da izbrojim greške mojih igrača u odbrani – pričao je u gotovo u dah Klipa, pa nastavio:

– Real Madrid je neverovatna atletska ekipa, posebno njihovi visoki igrači. Rekao sam u šali pre utakmice da oni imaju tri Raška Katića jer mislim da mogu da se guraju i biju sa najjačim našim igračima iz prvog tima.

Nebrojano puta bili smo svedoci da su naše mlade reprezentativne selekcije bile poprilično dominantne na evropskim šampionatima, ali da iz tih selekcija nismo produkovali vrhunske košarkaše u seniorskoj konkurenciji. Godinama unazad priča se da je za mlade igrače važnije da skupljaju iskustvo i pravilno da se razvijaju nego da kroz pravljenje takmiarskih selekcija osvajaju torfeje. Ipak, Slobodana Klipu pitamo koliko je razvoj mladih igrača važno sovanjanje ovako prestižnih turnira:

– Naravno, najvažnije je da postanu igrači. Ipak, nema dileme teško možete da postanete igrači ako

ne osvajate trofeje. Trofeji moraju da budu posledica talenta igrača i njegovog rada. U ovom timu postoje košarkaši sa visokim potencijalom i koji će imati izuzetne karijere. Oni treba da shvate osvajanje Evrolige, kao i prethodno osvojena klupska i reprezentativna priznanja, kao podstrek za dalji rad – rekao je Klipa koji je potom javno savetovao svoje izabranike:

– U ovoj generaciji ima igrača koji su ne samo budućnost reprezentacije Srbije i Crvene zvezde, već i nekoliko NBA potencijala. Mislim da bi za igrače ove selekcije bilo pogubno da sreću traže na drugom mestu. Za njih je najbolje da ostanu u Crvenoj zvezdi gde imaju sve uslove za dalji rad i napredak. Smatram da oni igrači koji su bili dominantni u juniorima ove godine treba da pređu na viši nivo bez obzira na godište. Svi 1996. godište i poneki mladi će na moj predlog otići u FMP-a, a oni što ostanu će igrati juniorsku ligu – istakao je strateg Zvezdine selekcije do 18 godina.

Tokom turnira u Milanu Klipa je bio u prilici da razmeni iskustva o radu sa mladim selekcijama sa elitnim timovima iz drugih zemalja u kojima košarka kao sport zauzima veoma značajno mesto. Ono što svakako hrabri je činjenica da u tome Zvezda nimalo ne zaostaje. Naprotiv.

– Zvezda je u radu sa mladim kategorijama rame uz rame sa svim velikim evropskim klubovima koje smo imali prilike da susretnemo u Milanu. Tendencija je da svi veći klubovi u Evropi razvijaju trening centre i sa veoma naprednim skautingom dovode klinge iz svih delova sveta. Na primer Barselona ima u juniorima momka iz Bosne i Hercegovine, Švedanina i Srbina. Litvanci su takođe jako dobri jer je kod njih košarka sport broj jedan i Lijetuvos Rltas i Žalgiris su u samom vrhu što se tiče mladih kategorija. Francuska je razradila sistem (INSEP) koji proizvodi igrače direktno za NBA. U Milanu smo imali priliku da vidimo trenajni centar gde trenira akademija koja ima za cilj da samo proizvodi igrače za mlade kategorije i seniorsku reprezentaciju. Uslove kao nabrojane ekipe u Srbiji smatram da ima samo Crvena zvezda

Iako su neki skloni ocenama da je rad sa mladim kategorijama nezahvalan, jer su svetla velike pozornice rezervisana za trenere seniorskih ekipa, Klipa se sa tim ne slaže i jasno ističe svoj motiv koji bi trebalo da bude putokaz mnogim, posebno mladim trenerima:

– Velika je privilegija pomoći klicima u njihovom razvoju i biti uz njih u periodu kada uče, rastu i razvijaju se. Imao sam priliku da radim sa mnogo talentovanih momaka u svojoj trenerskoj karijeri. Mislim da je to veoma lep posao koji među trenerima možda i nije toliko cenjen, ali je bez svake sumnje mnogo lep. ■

J. Karanović

Kadeti Crvene zvezde najbolji u Srbije

Brže, bolje i efikasnije...

k adetska ekipa Crvene zvezde osvetlala je obraz svih mladih kategorija ovog popularnog kluba. Nade crveno-belih ubedljivo su stigle do titule najboljih u Srbiji pod palicom Dragana Jakovljevića (41), trenera u najboljim godinama kada je struka u pitanju, ali i stručnjaka sa popriličnim iskustvom kraj parketa od preko dve decenije. Svojom igrom tokom čitave sezone mladi Zvezdaši su pokazali jedan nov kvalitet i nešto drugačiji pristup obavezama u odnosu na neke ranije generacije ovog kluba. bili su izuzetno efikasniji, igra je bila podređena razvoju individualnih kvaliteta pojedinaca, ali i čitavog tima. Uostalom takav način rada pokazao se kao pun pogodak, a o mnogim nadama iz ovog tima se naširoko priča i predviđa uspešna karijera.

Šta je to novo uveo u određeni sistem rada pitamo trener Jakovljevića?

– Imam, zahvaljujući popriličnom iskustvu nešto drugačiji pristup rada sa mladima. Kada sam prošlog leta preuzeo ovu generaciju, sastavljenu od pionira i nekih neiskusnih kadeta, uglavnom rođenih 1998. znao sam da moramo mnogo da radimo, pogotovo na tehničkim elementima i razvijanju igračke inteligencije. Oslanjao sam se na ono što sam svojevremeno naučio kao mlad trener od svog uzora Zdravka Kubata, jednog od utemeljivača prave Zvezdine škole. Pojedincima sam promenio dotadašnje pozicije u timu, jer znam da na drugim mestima mogu daleko više da pruže. Radili smo svakodnevno po sedam sati, a zanimljivo je da ni jednom ti moji igrači nisu posetili teretanu, odnosno nisu pojačavali svoje fizikalije. Sve može da se postigne dobrim treningom i radom sa loptom, naglašava svoj sistem Jakovljević.

Kroz Ligu Srbije ovaj tim se proisto prošetao, u 22 meča samo jedan poraz i to u produžetku ! Postigli su

preko 90 poena u proseku i igrali vrlo atraktivnu i maštovitu košarku. Na finalnom turniru slična priča. Prva dva protivnika, OKK Beograd i leskovački Aktavis pobedeđeni su sa po 30 poena viška. Nešto teži zadatak bio je u finalu sa većitim rivalom Partizanom, pobeda rezulta-

Titula, pa otkaz !?

Dragan Jakovljević od 6. juna nije više u Crvenoj zvezdi! Dobio je otkaz zajedno sa svojim prvim pomoćnikom Dušanom Jelićem. Razlog svakako nije rad na terenu, već sasvim druge prirode. Zamereno mu je da se previše eksponirao u medijima, pogotovo u nekima koji su u sukobu sa porodicom Čović, objašnjava Jakovljević!

tom 86:77... To trener Zvezde objašnjava na svoj način. Uz tvrdnju da kornšije imaju stariju i iskusniju ekipu.

Šta bi Jakovljević poručio kolegama, naročito mladima, jer sigurno je da iz svog ugla ima dosta toga da kaže i preporučiti :

– Mora se nešto menjati u sistemu rada, jer je očigledno da sa čini dosta grešaka u obuci

igrača, pa ne dolaze dovoljno spremni u seniorske timove. Previše se pridaje pažnje fizičkoj pripremljenosti, a manje individualnoj tehnici i taktici. Vratimo se izvornoj jugoslovenskoj školi, koja je praktično srpska i beogradska. Njen utemeljivač je svakako Ranko Žeravica, koga su mnogi zaboravili, a taj čovek je uvek bio vizionar i stvaralac. Tek na taj način možemo uhvatiti pravi priključak sa Evropom i opet biti u vrhu...

Iako je više od 20 godina na trenerskoj klupi Dragan Jakovljević je tek prošle jeseni stekao diplomu Višeg trenera košarke. ■ **S.Petrovski**

Aleksandar Bučan sa juniorima Partizana najbolji u Srbiji

Šampionski het-trik

Više od decenije ipo juniori Partizana čekali su na šampionsku titulu. Poslednji put početkom 90-tih generacija crno-belih koju su predvodili Aleksandar Čubrilo, Predrag Drobniak i Nenada Čanak bila je najbolja u državi. Međutim, poslednje tri sezone trofej namenjen pobedniku Jedinstvene juniorske lige Srbije krasi vitrine trofejne sale na stadionu u Humskoj. Menjali su se timovi i igrači, ali je kreator svakog trijumfa na završnim turnirima bio isti. Aleksandar Bučan (43), trener Partizanovih juniora uvek je znalački pronalazio put do uspeha, iako su crno-beli nisu uvek bili glavni favoriti za osvajanje pobjedničkog pehara.

– Najprostije rečeno šampion postaje ekipa koja dobije poslednje tri utakmice u sezoni, odigra najbolje na završnom turniru na kome pada odluka o šampionu – ističe Bučan koji se više od dve decenije bavi radom sa najmlađima za koji tvrdi da je izazovan, da ima svoju lepotu i draž, ali isto tako težak, zahtevan i odgovoran, sa neuporedivo manjom materijalnom satisfakcijom u odnosu na trenere seniorskih ekipa.

Trener crno-belih juniora samo donekle otkriva tajnu šampionskog uspeha:

– Tokom ligaškog dela sezone trenažni proces je usmeren prema razvoju igrača, dok samo pri kraju sezone prevladava takmičarski rad. Ekipa čiji pojedinci najviše napreduju tokom sezone ima daleko veće šanse da ostvari dobar rezultat na finalnom turniru. Uostalom jako bitan deo razvoja igrača pored ostalih ne manje bitnih veština, posebno u juniorskom stazu, jeste obučiti ga kako da pobeđuje i formirati u svakom od njih mentalitet pobednika.

Trofejni pohod juniora Partizana počeo je 2012. godine na finalnom turniru u Novom Sadu kad su bili bolji od sjajne generacije Hemofarma, dok su poslednje dve sezone u odlučujućim mečevima odigranim u Čačku i Nišu bili uspešniji od Crvene zvezde.

– Takmičarski gledano sve tri sezone su bile različite, jer prve sezone smo u poslednjem kolu regularnog dela Juniorske lige Srbije zauzeli tek treće mesto i sa te pozicije otišli na finalni turnir i osvojili ga pobedom protiv bolje rangiranih, favorizovanih ekipa. Drugi put smo mi bili favoriti jer smo to pokazali kroz regularni deo sezone i na kraju osvojili završni turnir, na žalost ostao je gorak ukus uprkos pobjedi posle napušanja terena protivničke ekipe u finalnoj utakmici. Ove godine krenuli smo sa druge pozicije u JLS. Put do trona bio je verovatno i najteži, poredeći sa prethodna dva, iz prostog razloga što su 45 posto minutaže u juniorskoj ekipi tokom cele sezone imali kadeti po čemu smo bili jedinstveni u odnosu na rivale – na-

glašava Aleksandar Bučan ne želeći da izdvaja nikoga od svojih izabranika kojima se zahvaljuje na izuzetnoj saradnji u poslednje tri sezone, već uverava da će to oni sami učiniti u predstojećim sezonama.

Ni ovog leta za Aleksandra Bučana neće biti predaha. Očekuju ga pripreme juniorske reprezentacije Srbije, na čijem čelu je već drugu sezonu, za Evropsko prvenstvo u Turskoj.

– U Konji nas od 24. jula do 3. avgusta očekuje Evropsko prvenstvo i trenutno sam fokusiran na početak priprema kako bi se što bolje spremili i uigrali za teške duele na šampionatu. Posle toga razmisliću o daljim planovima, nesporno je da imam želju da se oprobam u radu sa seniorskim ekipama – zaključio je Aleksandar Bučan. ■

Lj. Masal

KK Mladost: 60 godina trajanja

Najveći mali klub

Mladost iz Zemuna, doajen sportskog novinarstva, Danilo Šotra svojevremeno je nazvao, najveći mali klub u Beogradu. Naša prestonica ima četiri šampiona, dva sa Kalisa, sa Crvenog Krsta i Žučkove avlije, a klub iz Zemuna svrstao se iako bez krune, odmah iza ovih velikana. Klub je osnovan januara 1954. godine, kada je održana prva Godišnja skupština, ali se kao rođendan kluba slavi 20. maj. Već za prvomajске praznike te godine organizovan je turnir na improvizovanom igralištu u Subotičevoj ulici broj 5 sa pozajmljenim koševima.

Na turniru su učestvovali Jedinstvo iz Stare Pazove, drugi tim Partizana i selekcija Srednje fiskulturne škole iz Zemuna. Pobedio je domaćin, tim Mladosti. Mladost je već 1955. godine krenula uzlaznom linijom. Dobar plasman u Beogradskoj ligi, poduprt je pobedom na turniru u Smederevu 6. i 7. jula, kao i trijumfima nad Radničkim iz Skoplja i Topličaninom iz Prokuplja, tada prvoligašem, odnosno drugoligašem.

Iako oslabljena, Mladost je postala prvak Beograda. U kvalifikacijama za ulazak u Srpsku ligu 1956. godine poraženi su od Vojvodine, ali su pobedili Rusandu iz Melenaca i Jedinstvo iz Stare Pazove, i plasirali se u viši rang. Iako su Mladost napuštali i vraćali joj se njeni izvorni igrači, bilo je još više onih koji su karijeru nastavljali ili završavali u zemunskom klubu. Pre svih Dragaš Jakšić iz Crvene zvezde, kasnije svetski poznat i priznat košarkaški sudija, pa Pavle Skorobin iz Zrenjanina, reprezentativac, as Olimpije Franc Debevc...

Najveće igračko ime tog vremena je bio Brunislav Bruno Pavelic, kandidat za A reprezentaciju, vrsni plejmejker, koji je najviše postigao sa Proleterom i OKK Beogradom, ali se vratio u Zemun da pokuša da svoj klub uvede u Prvu ligu. Mladost je u prvoj svojoj drugoligaškoj godini, 1962, zauzela peto mesto. Zvezde kluba bili su Renato Bizjak, Dušan Knežević i vec veteran Božidar Tanašćuk. Sve niti kluba držao je Miomir Lilić, trener, predsednik, ekonom, ... bio je sve i svja.

Učešće u Drugoj saveznoj ligi Mladost je izborila u kvalifikacijama koje su održane u Bijelom Polju pobedom nad Vardarom iz Skoplja 72:53 i Vardarom iz Bitolja 86:66. Zbog poraza od kraljevačke Sloge u trećem kolu 58:64 o plasmanu je odlučivao meč protiv domaćeg Jedinstva. Pred tu utakmicu stigao je Ivan Matković, zai igrao sjajno i pomogao svom klubu da pobedi sa 60:50 i izbori plasman u Drugu ligu, koju je Mladost igrala na svom terenu, ali se stvaranje visokog rejtinga kluba poklopilo sa izgradnjom novobeogradske „Palate sportova“ i zemunskog „Pinkija“

Krajem šezdesetih u Drugoj ligi glavnu reč su vodili beogradski Radnički i zrenjaninski Kombinat. Jednu od najboljih utakmica tog vremena Mladost je odigrala protiv Radničkog. „Krstaši“ su posle 12. kola bili ubedljivo najbolji, bez poraza, da bi im u 13. kolu došao „crni petak“ u „Palati sportova“ u Novom Beogradu. Predvođeni fenomenalnim Stanislavom Bizjakom, koji je postigao 46 poena (tada nije bilo trojki) Zemunci su u prvom poluvremenu pregazili Radnički sa Raznjatovićem, Karatijem, Jarićem, Ivkovićem, Marovićem, Damjanovićem, Đorđevićem (Radnički je u malo izmenjenom sastavu od ovoga 1973. godine postao prvak Jugoslavije). U nastavku utakmice Zemunci su „pali“, ali su ipak slavili sa šest poena razlike, iako su bili bolji bar za dvadeset... Nazalost, te godine Radnički je izborio plasman u u Prvu saveznu ligu, dok su zemunci ostali sa čekaju novu priliku.

Ona se ukazala po završetku sezone 1971/72, kada su se zajedno sa Oriolikom iz Slavenskog broda, kao i dva Železničara, sarajevskim i karlovačkim, borili za popunu proširene Prve lige u Somboru. Na turniru Mladost je zauzela treće mesto, iza Železničara iz Karlovca i imenjaka iz Sarajeva, koji su izborili plasman u elitu

Naredne dve sezone Mladost je vidala rane od neuspeha u kvalifikacijama u Somboru i krčila put za novi pokušaj. Po jedno treće i drugo mesto u sezona-ma 72/73 i 73/74 obećavali su da Zemunci imaju kvalitet i snagu da se ponovo oprobaju u borbi za elitni plasman. U sezoni 73/74 Mladost je vodila veliku borbu protiv Vojvodine, čačanskog Železničara i Jasenice iz Smederevske Planke, da bi se u sred takmičenja odvojili Novosađani i pre kraja obezbedili plasman u A ligu.

Nekako s kraja te sezone, u aprilu 1974. godine počela je jurnjava za Stanislavom Bizjakom, najboljim košarkašem Mladosti svih vremena. Prvi se u trku upustio Partizan, jer je Ranko Žeravica promovisao Bizjaka i u A reprezentativca 1970. godine. Dugo su trajali crno-beli signali u pravcu plavo-belog tabora i Miomira Lilića, ali Lile nije hteo da čuje da se odrekne najboljeg košarkaša, jedostavno, sve ponude koje je dobijao bile su daleko od prave.

Mladost je u sezoni 1974/75 briljirala, zauzela je prvo mesto u svojoj grupi od četiri Druge lige i izborila pravo da se u novim kvalifikacijama ponovo bori za plasman u prvu ligu. Bizjak je dve utakmice 1975. godine, protiv Železničara iz Čačka i kasnije u kvalifikacijama protiv Budućnosti iz Titograda postigao po 49 poena, praveći još veće „zazubice“ Žeravici i Partizanu. Bio je nezadrživ, pogađao je odakle je god hteo.

Protivnici u kvalifikacijama za Prvu ligu su bili zagrebačka Industrmontaža, titogradska Budućnost i ponovo sarajevski Železničar. Mladost je igrala u sledećem sastavu: Stanislav Bizjak, Branko Rađenović, Zoran Hinić, Nikola Bjegović, Zeferino Grasi, Nikola Maravić, Zoran Latifić, Slobodan Rajković, Milorad Džodžo, Miodrag Žugić, Zoran Simić, Borislav Tomašević. Trener ekipe je bio Miomir Lilić.

Mladost je imala na klupi mnogo velikih trenerskih imena, ali je najveće bio pokojni Lilke. Rođen u Bijelom Polju 1931. godine. Još kao dečak došao je u Zemun i zavoleo ga. Voleo je sport, košarku posebno, koju je igrao u Lokomotivi. Vrlo rano je završio igračku karijeru i posvetio se trenersko organizacionom poslu.

Kada su juniori Lokomotive, sa kojima je bio i Liletov mlađi brat Velja, osnovali novi klub pod imenom Mladost, Lile se priklonio mladićima kao budući učitelj. U klubu je ostao do kraja svog života. Njegova prva ljubav je bila Mladost, podario joj je život i činio sve da živi

onda, ono što je Mladost uradila za četiri godine, od 1991. do 1995. zaista se graniči sa čudom. Na klupu plavo-belih je seo mlad trener, bivši igrač, Jovica Antičić, i odveo ih u elitu!

Po okončanju igračke karijere prihvatio je ponudu tadašnjeg predsednika kluba Packeta Bizjaka i seo na klupu Mladosti. Iz sezone u sezonu sa Antičićem Mladost je išla stepenik više, da bi u takmičarskoj godini 1993/94 izborila plasman u Prvu B ligu. Klub je napustio po obezbeđenju opstanka u Prvoj B ligi.

Imala je Mladost veće uspehe, dva puta je bila među 15 timova one Jugoslavije, na pragu Prve lige u kojoj su igrali: Jugoplastika, Lokomotiva, Zadar, Olimpija, Partizan, Crvena zvezda, ... Imala je Mladost i reprezentativca Stanislava Bizjaka, vedetu i asa Bruna Pavelića, najboljeg centra možda svih vremena Druge lige Nenada Pujaza, supertalentovanog Nebojšu Zorkića, ali nikada do tada nije imala elitni rang.

Mnogo trenera ostavilo je svoj trag u Mladosti. Slobodan Dejanović nije igrao u zemunskoj Mladosti, ali je za kratko vreme kao trener ostavio dubok trag. Počeo je u vreme kada je Lile bio neprikosnoven u klubu, pa je uzeo generaciju momaka rođenih 1961/62. godine. Iz te generacije je izašao Nebojša Toza Zorkić, kasnije reprezentativac Jugoslavije na Olimpijskim igrama u Los Anđelesu 1984. (bronzana medalja) i Evropskom prvenstvu u Nemačkoj 1985. godine. Kada se Miomir Lilić razboleo, seo je klupu prvog tima i vodio ga dve sezone.

Mladost je bila prvi klub Duleta Vujoševića u seniorskoj konkurenciji. Trener koji je već sa 26 godina bio priznat u radu sa mladim kategorijama, iz Mladosti je krenuo u osvajanje trofeja u seniorskoj konkurenciji. Iz Mladosti je otišao u Partizan, a potom u svet, i postao je jedan od naših najboljih trenera.

Sportom je počeo da se bavi kao gimnastičar, ali je brzo prešao na košarku. Trenersku karijeru, Darko Ruso je počeo kao pomoćnik Miroslavu Muti Nikoliću u IMT-u, a u Mladost je došao na poziv Packeta Bizjaka. Kako sam kaže, otišao je iz kluba jer uprava nije mogla da obezbedi uslove za treninge kakve je tražio: dva puta dnevno trening, teretana tri puta nedeljno, kondicioni trener, kao i da igrači za svoj rad budu plaćeni

Zoran Višić je trener prvog tima Mladosti u sezoni 2008/09, ali je najdublji trag ostavio u radu sa klicima. Imao je nekih pokušaja sa seniorima, ali je brzo digao ruke od toga i okrenuo se radu sa devojkama. Tu je potvrdio da je jedan od najboljih u Evropi. Postao je drugi jugoslovenski trener, posle Brace Alagića, šampion starog kontinenta.

Mladost se diči i imenima kao što su Boško Djokić, Dejan Srzić, Milan Kersar, i Vilaret, Vladimir Bošnjak, Zdravko Banašević, Dragomir Bukvić i Slobodan Srezovski koji je pre dve godine vratio Mladost u drugu ligu. ■

Vladan Tegeltija

duže od svih. Nabavljao je dresove, šortseve, patike, smišljao i izmišljao kako da obezbedi sredstva za putovanja.

Posle drugog neuspeha u kvalifikacijama, Mladost je još tri godine bila član Druge savezne lige. Čak su u sledećoj sezoni 1975/76 zauzeli četvrto mesto u grupi istok sa istim brojem pobeda i poraza. Stanislav Bizjak je bio uveliko u vojsci, tim je bio značajno promenjen, što nije smetalo plavo-belima da ponovo igraju bitnu ulogu u prvenstvu.

Sledeće dve sezone, Mladost je prvo bila na ivici ispadanja, da bi na kraju i ispala iz Druge savezne lige i tako okončala jedan izuzetan period, period uspeha, sjajnih rezultata i odličnih košarkaša. Iako su ispali iz Druge lige, Zemunci nisu klonuli duhom. Miomir Lilić je počeo da stvara novi tim, a okosnicu su činili već iskusni Hinić, Pujaz, Tomašević, ... sa talentovanim Čormarkovićem, Ciganovićem, Bukvićem, Kecojevićem.

Do početka devedestih godina Mladost je igrala republička takmičenja, dospevši čak i do „beton” lige. A

Sandra Mrđen, stručni fizioterapeut

Uganuće skočnog zgloba

ada igrač nakon nezgodnog doskoka, uz prisustvo jakog bola, ispusti krik to sigurno znači da je došlo do uganuća zgloba.

Sve ovo zvuči kao sporedna, nebitna stvar, međutim, ovakva povreda može imati ozbiljan uticaj na uspeh vašeg tima tokom sezone. Rešenje postoji: pravilan tretman povredjenog zgloba, stručna i pravovremena rehabilitacija!

Košarka je igra brze promene pravca, kao i kontinuirano skakanje i doskakivanje. Doskok nakon štuta na stopalo drugog igrača, ili bilo koji drugačiji, nesiguran doskok, najčešći su razlozi nastanka ovakve povrede. Ove aktivnosti povećavaju šanse da igrač koji ima probleme sa skočnim zglobom od ranije, a i svaki drugi igrač, zadobije povredu i da dođe do uganuća.

Ako se i desi najgore, svaki igrač, a i trener, trebali bi znati šta preduzeti u smislu prve pomoći, kako bi se omogućio brz oporavak i sprečio nastanak mogućih komplikacija.

Kod uganuća skočnog zgloba, ne kvvari i ne otiče samo povredeni ligament već i tkiva oko njega. Zato je prisutan otok i dislokacija celog zgloba. Klinička slika koja prati nastanak ove povrede bila pri praćena sledećim kliničkim znacima: otok, bol, povišena lokalna temperatura i smanjena ili onemogućena pokretljivost (sl.1,2).

Najbolji način da se smanji oštećenje tkiva, nastalo uganućem je primena tzv. "RICE" principa. RICE je od vitalnog značaja za kontrolu prisustva bola, otoka, krvarenja i smanjenja pokretljivosti. Otok kod ove povrede je obiman, uporan i dugotrajan. Širi se oko zgloba i na stopalo, a ujedno se teško i dugo povlači. Ovo je čest razlog dugog odsustva igrača sa terena.

RICE princip obuhvata sledeće aktivnosti:

- REST - ODMOR
- ICE - LED

COMPRESSION - KOMPRESIJA
ELEVATION - PODIZANJE

Rest - odmor

Kad god je moguće, povredeni igrač bi trebalo da odmori. Oslobodite igrača od bilo koje aktivnosti koja prouzrokuje bol. Ako igrač pri hodu ima bol, odmor bi značio imobilizaciju ili čak hod sa štakama. Ne dozvolite igraču da se vrati u proces treninga bez dozvole lekara. Ako se dogodi da se po povratku u ekipu, tokom napornijih treninga ili utakmice ponovo javi bol, poštedite ga i pošaljite, obavezno, na pregled kod doktora.

Ice - led

Primena hladnoće, leda u terapijske svrhe, u toku prvih 72 sata od trenutka nastanka povrede pomaže u smanjenju bola i ekspanzije otoka. Otok koji nastaje pri povredi je posledica krvarenja i sticanja međucelijske tečnosti i limfe iz povredjenog tkiva.

Načini primene leda mogu biti različiti i to:

kese sa ledom, kriomasaža, ledeni gel, hladne ledene komprese, kriopakovanja, krio sprej, imerzija u ledenu vodu. Kod primene leda povredeni treba da oseti hladnoću, trnjenje, dosadnu bol i na kraju, utrnutost. Lokalna temperatura na mestu primene iznosi 5-7°C.

U rehabilitaciji posttraumatskih stanja najčešće se koriste sledeće vrste aplikacije: kriomasaža, kese sa ledom i imerzija tj. potapanje u hladnu vodu sa kockicama leda.

Kriomasaža je vanmanuelni oblik masaže koji se izvodi unapred pripremljenim ledom u trajanju 5-7 minuta, kružnim pokretima bez dužeg zadržavanja na jednom mestu. Indikacije za ovakvu tehniku aplikacije su: povrede malih površina na laktu, skočnom zglobu ili stopalu. Primenjuje se do trenutka pojave osećaja utrnulosti, može se primeniti na svaka 2 sata po potrebi, a u skla-

du sa prisustvom bola i otoka. Ne sme se primenjivati preko otvorenih rana ili ako je povređeni alergičan na hladnoću sl. 4, 5.

Kese sa ledom, plastična kesa u kojoj se nalaze kockice leda koristi se za aplikaciju na većim površinama, kao što su rame, koleno, nadlaktak, skočni zglob. Aplikuje se u trajanju 15-20 minuta, dok ne nastane utrnutost. Može se primeniti na 2 sata po potrebi. Kontraindikacije za primenu ove vrste terapije su postojanje otvorene rane i alergija na hladnoću sl.3.

Imerzija (potapanje) u hladnu vodu sa kockicama leda, koristi se za primenu na distalne delove ekstremiteta. Aplikuje se 10-15 minuta, dok ne nastane utrnutost. Može se primeniti na svaka 2 sata po potrebi. Kontraindikacije za primenu su otvorene rane koje se mogu inficirati. Posebne mere opreza pri ovakvoj tehnici aplikacije bile bi: Tipično za sportiste je da ne vole i loše podnose ovakav vid terapije. Ovakav način aplikacije onemogućava elevacije povređenog dela tela. Veoma je neugodno.

U nekim slučajevima primena leda može biti štetna. Evo nekih kontraindikacija tj. razloga kada ne bismo smeli primeniti led:

1. Kada igrač nema osećaj u određenom, povredom zahvaćenom, delu
2. Kada igrač ima alergiju na hladnoću, koja se odlikuje plikovima, crvenilom i osipom po koži
3. Kada na mestu aplikacije postoji otvorena rana
4. Led ne treba primenjivati u kombinaciji sa jakim steznicima jer može doći do oštećenja nerva
5. Led ne primenjivati na regije gde se površno postavljeno nalaze nervi, npr. lakat i spoljašnja strana potkolenice, neposredno ispod kolena.

Compression - kompresija

U početku tretmana kompresivni zavoj bi trebalo postaviti i preko aplikovanog leda. Kasnije se koristi nakon aplikacije leda, prateći osnovne principe za njegovo postavljanje:

1. Zavoj započnite nekoliko santimetara ispod povrede, neposredno iznad nožnih prstiju (sl.7)
2. Zamotavajte prema gore (prema srcu) u obliku spirale koja se preklapa, vodeći računa da pritisak bude ravnomeran i udoban. Na kraju zavoja, iznad povrede, pritisak treba da bude manjeg inteziteta, a zavoj opuštenu (sl.8).
3. Povremeno proveravajte boju kože, temperaturu i senzibilitet povređenog dela, kako biste bili sigurni da zavoj ne pritiska niti nerv niti krvni sud. Prevelik pritisak može izazvati oštećenje tkiva zbog smanjenog protoka krvi.

Elevation - podizanje

U kombinaciji s primenom leda i kompresijom, elevacija povređenog ekstremiteta može minimizirati ini-

cijalno krvarenje tkiva i posledično oticanje regije koja povređena.

Podignite povređenu nogu iznad nivoa srca, kad god je to moguće. Izbegavajte da noga „visi“ u prvih 72 sata ali i duže ako otečenost potraje.

Put oporavka

Obiman rehabilitacioni tretman je potreban da bi se igrač vratio na teren. Igraču moramo vratiti sve sposobnosti koje je imao a ujedno sprečiti mogućnost nastanka, novih i ponovnih uganuća. Fizikalna terapija je važan deo rehabilitacionog tretmana. Stručan i profesionalan fizioterapeut će prići povredi, lečeći ligamente i zglobove, sa ciljem da povrate pokretljivost zgloba, da smanje bol i otok. Ovo može obuhvatiti primenu terapijskih procedura kao što su : duboka masaža ligamenata, mobilizacija i istezanje zglobova, vežbe za jačanje, vežbe ravnoteže-balansa, elektroterapijske procedure (ultrazvuk, IFS, laser), kinesiotaping i bandažiranje povređenog zgloba. Trenutak kada igrač bude sposoban da skoči, trči napred-nazad, u stranu, u osmice, da promeni pravac bez prisustva bola je prelomni za povratak na teren. Međutim, jednom kada se vraati u igru, stavljanje kinesio flastera ili bandažiranje zgloba, može biti povremeno ili stalno potrebno. Ovo zavisi od stanja proprioceptora za balans u zglobu koji su tokom povređivanja oštećeni u manjoj ili većoj meri. Nikada nemojte zaboraviti činjenicu da jednom povređen zglob ima 4 puta više predispoziciju da ponovo dođe do uganuća. Zato ne treba zaboraviti da je bandažiranje idealan način da se pride brzom povratku na košarkaški teren i što je najvažnije da se tako izbegne dalji prekid forme vašeg tima

Top savet

Da bi se oporavili zglobni proprioceptori, stanite na povređeno stopalo, uspostavite ravnotežu, zatim zatvorite oči. Održavajte ravnotežu koliko je moguće. Kada to uspete, počnite da pravite male poskoke, skočite i doskočite sa zatvorenim očima. ■

Moje viđenje – **Boško Đokić**

Zadržati košarkašku energiju

dok pišem kolumnu igra se polufinale domaće Superlige uz nekoliko utisaka: interesovanje publike je sve manje, jer se u poslednje vreme nije pričalo o košarci, već o „glupostima“ oko basketeta (po principu – „ako si samo ti priseban, znači da nisi shvatio situaciju“); drugo, posebno posle čud(es)nog ispadanje iz Evrolige Partizana i Crvene zvezde – kvalitet košarke je u blagom padu i, treće, raste strah dobronamernih pred projektovano finale crno i crveno-belih, jer se „destruktivni kapacitet“ prilično uvećao u poslednje vreme, ali...

Dakle, može se uraditi delimična rekapitulacija sezone na izmaku, a počecu sa seniorskom selekcijom, bez obzira što joj tek predstoji takmičenje, jer je ona uvek bila nosilac kvaliteta. Saša Đorđević objavio je spisak od 29 kandidata za 12 mesta u timu, što može da „pije vodu“, samo mi nije jasno po kom kriterijumu će otpasti jedanaest „prezimana“, jer 09. jula na prvi skup dolazi 18 igrača, a između neće biti treninga... No, selektor će imati važnijih stvari da reši tokom pedesetak dana priprema, kao: kako doći do adekvatnog „modela igre“ (reprezentacija Španije svakako je „zvezda vodilja“) u koji će se uklopiti, primera radi, Teodosić i Bogdanović, ili Krstić i Jokić... Puno sreće igračima i stručnom štabu, jer nas „samo“ oni mogu obradovati i dići vidno poljuljani međunarodni rejting...

Klupska košarka ispustila je veliku šansu: neće nas biti u najjačem evropskom takmičenju dogodine, netrpeljivost između dva „večita“ beogradska kluba odavno je pala ispod civilizacijske granice; osim Bogdanovića ne vidim iz ta dva tima igrača koji će u reprezentaciji Srbije igrati više od dve četvrtine, a pritom ništa krucijalno novo na taktičkom planu nismo videli... Da ne bude sve tako „crno“ pobrinuo se sastav Mega Vizure (igrači, ljudi koji vode klub i Dejan Milojević – jedino trenersko osveženje poslednje dve godine, koji – začudo – nije selektor nijedne od mlađih reprezentacija?!). Naime – ako se sagleda desetak parametara – klub „broj jedan“ na ovom našem suže-

nom podneblju svakako je Mega. Recimo, lepa ideja za (neku) narednu kolumnu je „triling“ budućih asova – Jokić, Micić i Dangubić, čiji raskošan talenat odmah pada u oči, posle višegodišnje pauze. Jedan „savet“ ljudima iz basketeta – pričajte o lepoti igre, asovima, „mržnja“ u dužem periodu nikome ništa dobro nije donela...

Ostali klubovi po Košarkaškoj ligi Srbije, koji treba da budu „nosioci kvaliteta“, više se bore sa finansijskom i opštom nemaštinom, iz koje izlazi i slabiji rad na svim nivoima, posebno nebriga za mlađe, sezona od sedam meseci, učestale promene trenera, „otvoreni“ ugovori igrača, rečju – „basket-šibicarenje“ a ne kvalitetna košarka... Naravno, još uvek ima kolektiva koji se drže osnovne odrednice – razigravanja talentovanih junosa – kao FMP, Vršac, Smederevo i još po koji sastav. Iz gore navedenog vidi se da ni situacija sa mlađim selekcijama nije mnogo bolja, posebno u „unutrašnjosti“ (Mladost-Čačak, Nibak-Niš i par klubova vodi svoju bitku za kvalitet), tako da je opšta, srednja ocena srpske klupske košarkice prilično „mršava“, sa tendencijom slobodnog pada...

Što se tiče trenerskog „rukopisa“, može se naslutiti da prošle godine nije bio preterano inovativan: Partizan i Zvezda sa stranim akterima na važnim pozicijama, „zona“ postaje primarna, a ne alternativna odbrana (što može biti korisno za rezultat, ali ne i za individualni razvoj igrača), dominiraju brzi šutevi za tri poena (više puta se iz igre šutne za tri, nego za dva poena), pik „na hiljadu načina“ je svakodnevno na meniju i slično... Dakle, prostora da srpski basket „izroni“ na površinu i krene ka negdašnjim visinama – ima, ali za to je potrebno mnogo više od notiranog u ovoj kolumni. Barem više rada i entuzijazma, manje ličnog i klupskog interesa, dužnog poštovanja igrača i trenera i stavljanje njih u glavne uloge, a ne kaskadera koji bi samo (bezimeno) trebali da u teškim scenama dubliraju „zvezde“ ove igre. Da potsetim na vekovima proverenu istinu – „ne možeš u isto vreme biti sve – i put, i konjanik i konj“... ■

Trener br. 28

Praja u Kući slavnih

trener br. 28 izašao je u junu 2004. godine. Naslovnu stranu posvetili smo peptorici trenera, tačnije novoformiranom stručnom štabu naše reprezentacije koji je predvodio Željko Obradović. Bio je to broj koji je, već uobičajeno, počeo da izlazi povodom „Basketball clinic Belgrade“. Ali, prelistavamo ga redom. Legandarni as naše košarke, Dražen Dalipagić – Praja, primljen je, sasvim zasluženno i očekivano, u Kuću slavnih. Bio je to period kada se Praja već okušao i u trenerskom poslu, a ovo priznanje ga je zateklo na mestu prvog operativca KK Atlas. Saynanje o ulasku u Kuću slavnih, za Trener je prokomentarisao rečima: – Fraza je, ali moram da kažem da mi je velika čast što sam postao član Kuće slavnih. To je sigurno kruna karijere svakog ko se bavi, na bilo koji način, igrom pod obručima. (St. 3).

Našoj reprezentativnoj selekciji, predstojale su pripreme za Olimpijske igre. Kao što je na inauguraciji, predsednik KS SCG, Miodrag Babić, završio je posao i Željko Obradović je imenovan za selektora. Za kvalitetan rad i pripreme Obradović je kompletirao i stručni štab u kome je prva saradnik bio naš ugledni trener Dragan Šakota. Na opšte odobravanje je naišao izbor Igora Kokoškova, najmlađeg člana stručnog štaba, koji je već sa uspehom gradio karijeru NBA trenera. Tog momenta bio je, u Detroitu, prvi asistent Leriju Braunu, inače i selektor reprezentacije SAD. Tu je, pored ostalih bio i Milan Minić, već afirmisan stručnjak i sa iskustvom u radu sa reprezentativnom selekcijom. Najkompetentniji da prokomentariše izbor stručnog štaba, Dušan Ivković je tim povod istakao:

– Obradović je u svakom slučaju izabrao prave saradnike... Dogovorili smo se, čim mi obaveze dozvole i ja ću biti tu da pomognem onoliko koliko se to bude od mene tražilo. Istovremeno, Ivković je vizionarski, dodao. – Ja i dalje zastupam ideju, da u budućnosti treba oformiti grupu stručnih ljudi, jedan nezavisan stručni savet, najmanje je bitno kako će se zvati, koji će interes naše kraljice igara staviti iznad usko klupskih interesa. Koliko ja vidim, naša košarka je u ozbiljnoj krizi. Opasnost je da upravo

klubaštvo uništi i ono malo dobrog što je ostalo od našeg najtrofejnijeg sporta, zaključio je Ivković. (St. 4-6).

Kako to dan neverovatno zvuči. Pripreme za BCB 2004 već odavno su bile završene, mada je, zbog Dajmon bola, pomerena za 4-5. avgusta. Podsetimo se predavača Etoresa Mesina, Benetona Trevizo, Italija, Leri Brauna, selektor reprezentacije SAD, Grega Popovića, člana stručnog štaba reprezentacije SAD (San

Antonio, Roj Vilijams, član stručnog štaba reprezentacije SAD (Severna Karolina), Emir Kandara, kondicioni trener Detroit Pistonsa, Potpuno ravnopravno sa pomenutima i naš Božidar Maljković i prof. dr Dušan Ugarković. Kako bi to američki rekli – Drim tim. (St. 8-10).

Pregled, inače vrlo sadržajnog broja, zaključimo: posle prebogatog karijere, Vladislav – Lale Lučić, doneo je odluku da napusti trenersku klupu. Nosilac najvišeg trenerskog priznanja UKTS – Nagrade za životno delo „Slobodan – Piva Ivković“, na kraju teksta poručio je mladim kolegama:

–Sve je u radu. Kada radi trener, svi napreduju i tim i on sam. Trener mora da se nametne kao ličnost, kao vođa i kao pedagog. Sve je to danas mnogo teže, jer često su jači oni koji vode klubove, zaključio je Lale. ■

M. P. Polovina

Priredio:
Čedomir Maričić
viši trener košarke

NBA play off minijature

U prošlom broju smo imali prilike da vidimo neke od omiljenih opcija pojedinih NCAA timova, a sada ćemo se pozabaviti „minijaturama“ nekih NBA timova, tj. određenim rešenjima u pojedinim situacijama. To je i logičan izbor, jer su NBA play off borbe u punom jeku. I ovog puta, izvor je sajt www.basketballhq.com

renućemo sa jednom opcijom za brzi šut, koja ima nekoliko scenarija, a sve u zavisnosti od individualnih kvaliteta igrača. Ovu opciju povremeno koristi Majami Hit (Miami Heat), a interesantna je zbog toga što retko koji igrač ima želju da se bori protiv, praktično, dve uzastopne blokade, a ako dođe do preuzimanja, to su onda dve mismatch situacije.

Igrači broj 4 i 5 ukrštaju, da bi se otvorili una pozicije visokog posta. Igrač broj 1 dodaje bilo kome od ovih igrača, u ovom slučaju igraču broj 4 (Dijagram 1).

Igrač broj 4 prima loptu i prebacuje driblingom na suprotnu stranu. Igrač broj 5 postavlja blokadu za saigrača broj 3, koji izlazi na vrh reketa da bi primio loptu od saigrača broj 4. Igrač broj 1 posle dodavanja odlazi u ugao terena na strani lopte, a igrač broj 2 protrčava na suprotnu stranu (Dijagram 2).

Igrač broj 4 ima više opcija u ovoj situaciji: može da uruči loptu saigraču broj 3, koji agresivnim driblingom napada koš. U zavisnosti od situacije, igrač broj 3 može sam da završi akciju, ili da doda loptu saigraču broj 1 u uglu terena, ili broj 5 koji se otvara posle blokade saigraču broj 2. Ukoliko igrač broj 2 nije uspeo da uruči loptu saigraču 3, on „zadržava“ loptu i dođe saigraču broj 2, koji se posle blokade od strane saigrača broj otvara za šut (Dijagram 3).

U utakmici broj 7 prve runde plej ofa, Toronto Reptorsi su protiv Bruklina koristili ovu „minijaturu“. U za-

visnosti od odbrambenih pokrivanja, ova akcija otvara višestruke mogućnosti za poentiranje.

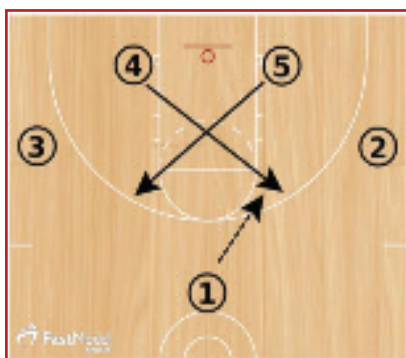
Igrač broj 2 se iz situacije kao na dijagramu 4, otvara ka vrhu, gde prima loptu od saigrača broj 1. Igrači 1 i 4 zatim, postavljaju blokadu za saigrača broj 5, koji odlazi na vrh reketa, gde postavlja blokadu saigraču broj 2 (centralni pick and roll). Posle postavljene blokade, igrač broj 4 se otvara i odlazi na vrh reketa (Dijagram 4).

U ovom set iz rasporeda 1-4, Indijana Pejsersa, Igrač broj driblingom u jednu stranu otvara napad. Igrači broj 4 i 5 postavljaju uzastopne blokade na vrhu reketa za igrača broj 2. Igrač broj 3 istovremeno, odlazi u suprotan ugao terena. Igrač broj 1 dodaje loptu saigraču broj 2. Posle blokade, igrač broj 5 se spušta na poziciju niskog posta na suprotnoj strani. Igrač broj 4 se, posle postavljene blokade igraču broj 2, otvara ka čeonij liniji (Dijagram 5).

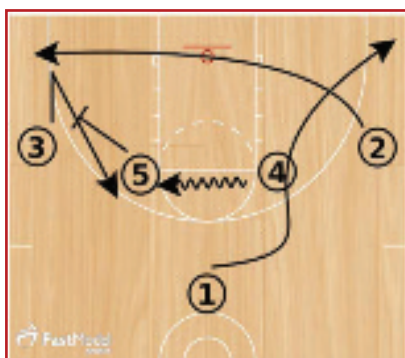
Igrač broj 2 je iskoristio blokadu, a zatim dodaje loptu saigraču broj 1. Igrači 4 i 5 postavljaju uzastopne blokade duž čeone linije za saigrača broj 4. Igrač broj 1 ima opciju da doda loptu igraču broj 4 koji koristi blokade, ili igraču broj 3, koji se posle postavljene blokade otvara ka lopti (Dijagram 6).

Ovaj napadački set 1-4 „nisko“ (iz auta) je više „evropskiji“, ali su ga San Antonio Spursi imali u svojim napadačkim varijantama.

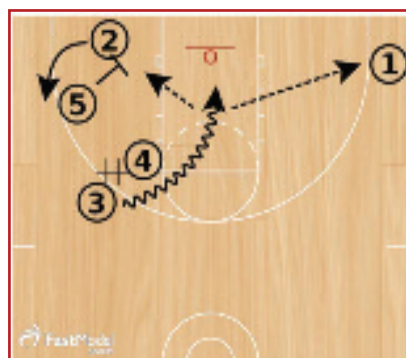
Igrač broj 3 pravi kretnju ka lopti, a zatim se vraća i postavlja blokadu za saigrača broj 1, koji istrčava ka vrhu

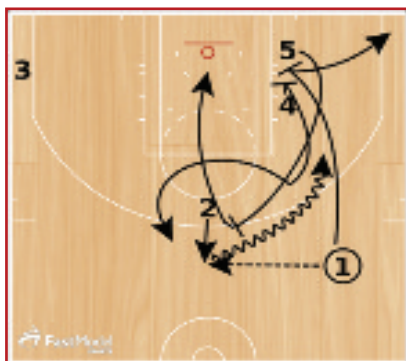
DIJAGRAM 1

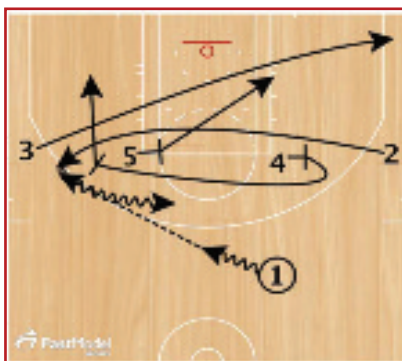
DIJAGRAM 2

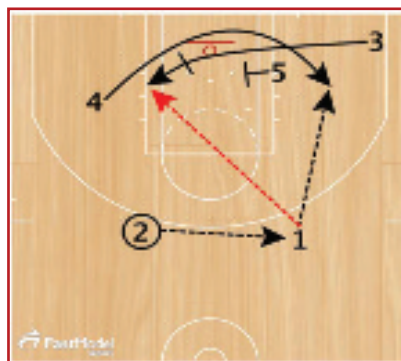
DIJAGRAM 3

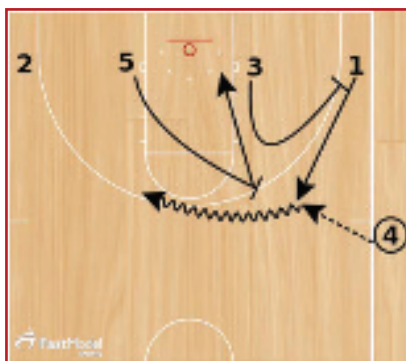
DIJAGRAM 4

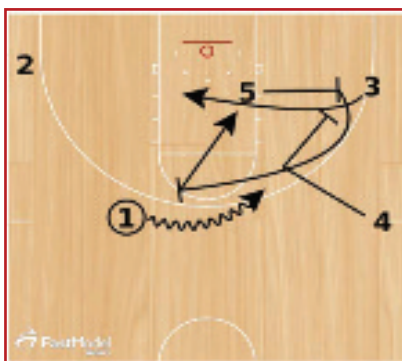
DIJAGRAM 5

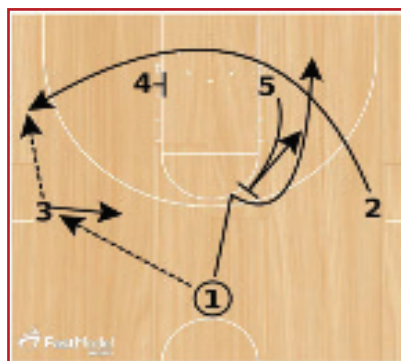
DIJAGRAM 6

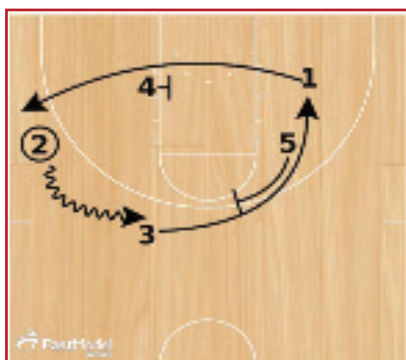
DIJAGRAM 7

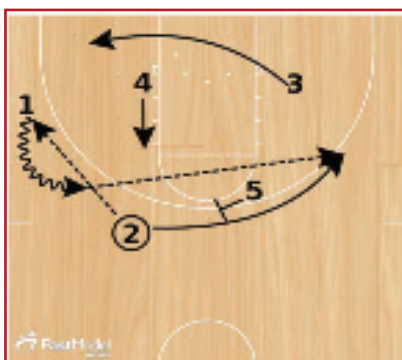
DIJAGRAM 8

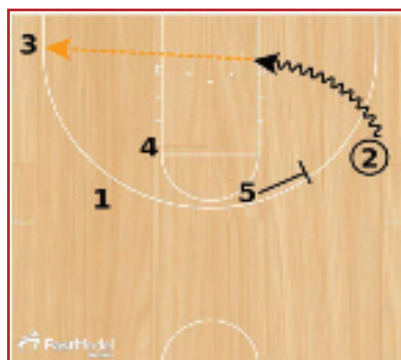
DIJAGRAM 9

DIJAGRAM 10

DIJAGRAM 11

DIJAGRAM 12

i prima kratak pas od saigrača broj 4 (koji izvodi loptu iz auta). Igrač broj 5, sa suprotne strane, istrčava i postavlja blokadu igraču sa loptom, broj 1, ali se brzo otvara ka košu (Dijagram 7).

Ukoliko igrač broj 1 ne može da doda loptu igraču broj 5 koji se otvorio posle blokade, igrač broj 5 postavlja blokadu saigraču broj 3 na krilnoj poziciji, koji utrčava ka košu, sa ciljem da primi loptu od saigrača broj 1.

Ukoliko ni to nije moguće, igrač broj 4 postavlja blokadu za igrača broj 5, koji zatim postavlja blokadu za saigrača sa loptom, broj 1, i ponovo „traži“ pas posle otvaranja ka košu (Dijagram 8).

Iako su Čikago Bulsi ispali već u prvoj rundi plej ofa istoka, ovaj napad im je dao određene uspehe u njihovim tri pobede u duelima sa Indijana Pejsersma.

Igrač broj 1 dodaje loptu saigraču broj 3 i prima blokadu „u leđa“ od saigrača broj 5 koji dolazi sa pozicije niskog posta. Istovremeno sa kretnjom igrača broj 5, igrač broj 2 protrčava na suprotnu stranu terena, koristeći

blokadu od strane saigrača broj 4, i prima loptu od saigrača broj 3 (Dijagram 9).

Igrač broj 3 prima blokadu od saigrača broj 5, na neopterećenoj strani, a istovremeno, igrač broj 1, protrčava na suprotnu stranu, koristeći blokadu od strane saigrača broj 4. Igrač broj 2 dribla ka sredini, praveći na taj način dovoljno prostora za utrčavanja saigrača (Dijagram 10).

Igrač broj 2 zatim dodaje loptu saigraču broj 1 i prima blokadu od saigrača broj 5. Igrač broj 1 dribla i dodaje loptu igraču broj 2 koji se otvorio posle blokade na suprotnu stranu. Igrač broj 3 odlazi na suprotnu stranu, u „kratki kornar“. Igrač broj 4 se pomera ka vrhu reketa (Dijagram 11).

Igrač broj 5 zatim postavlja blokadu za igrača broj 2, a ovaj, „fintira“ korišćenje blokade i agresivnim driblingom napada koš sa suprotne strane (ispod blokade). Ukoliko je to moguće, ide skroz do koša, a ima i opciju pasa na suprotnu stranu, ka saigraču broj 3 koji se nalazi u suprotnom uglu terena (Dijagram 12). ■

Promocija svetskog prvenstva – Španija 2014

Pechar u zemlji šampiona

eđunarodna košarkaška federacija FIBA promovisala je u centru Beograda pechar namenjen prvaku sveta u košarci, u sklopu FIBA turneje koja posećuje sve zemlje učesnike predstojećeg Svetskog prvenstva u Španiji od 30. avgusta do 14. septembra. Čuveni Nejsmitov pechar, koji je privukao i najviše pažnje posetilaca, slobodno možemo reći kao da je stigao u svoju kuću – Srbiju, koja ga je i pod imenom Jugoslavija, osvajala čak pet puta. To je apsolutni rekord u dosadašnjoj istoriji Svetskih prvenstava, s obzirom da su ga Amerikanci osvajali četiri puta, a Rusi tri. U sklopu turneje koju su nazvali „FIBA Road SHOW 2014“, je i jedinstveni autobus-muzej u kome posetici mogu videti izuzetno interesantne eksponate i video materijale sa prethodnih Svetskih šampionata, među kojima je naprimer i originalna sportska patika čuvene NBA zvezde Dikembe Mutomba broj 59! Srbija i Grad Beograd dočekali su ovu putujuću izložbu „kao svoju“ jer su naši reprezentativci tokom duge i bogate istorije Svetskih prvenstava, dosta uticali i na razvoj i popularizaciju košarke u svetu. Upravo u tom cilju, celu ovu manifestaciju uveličali su i članovi čuvene generacije iz Indijanopolisa koji su 2002. godine osvojili šampionat sveta, pobedivši na putu ka zlatu, američki drim-tim i to na njihovom terenu, a zatim u finalu i sjajnu Argentinu. Naravno, podršku celoj ovoj manifestaciji dao je i selektor Srbije Aleksandar Djorđević, kome će ovo biti prvo Svetsko prvenstvo na kome će sa klupe voditi naše košarkaše, legendarni Bora Stanković, rukovodioci Košarkaškog saveza Srbije, Nataša Kovačević, ambasador FIBA za mlade kategorije i mnogobrojni košarkaški radnici i posetioci.

Predrag Bogosavljev event direktor FIBA, jedan je od naših ljudi s kojima se ponosimo što su nakon uspešne košarkaške karijere, nastavili da, isto tako uspešno, obavljaju važne zadatke i u „svetskoj kući košarke“ i da i na taj način predstavljaju Srbiju: „Ovo je jako lepa akcija koja promoviše košarku. FIBA do sada nije radila ovakvu vrstu aktivnosti, ovaj košarkaški karavan, koji u svom sklopu ima muzej Svetskih prvenstava u kome ljudi koji vole zanimljivosti mogu da se slikaju pored makete nekog od velikih igrača, videti kolika je bila šaka nekog igrača ili stopalo, pogledati sekvence sa velikih utakmica i naučiti nešto o istorijatu

Svetskih prvenstava. Mi smo prvi put bili prisutni sa ovom izložbom na završnici EŠ u Sloveniji, onda smo bili u Milanu na final-fouru i običi ćemo sve zemlje učesnike, osim, nažalost, Ukrajne. Bez ovog kamiona ali sa trofejom bili smo u i Južnoj i Severnoj Americi, bili smo na All star vikendu, bili smo u Portoriku, Meksiku, Brazilu, sve sa neverovatnim uspehom i pompom koja nas je pratila u tim zemljama gde je ogroman broj novinara došao da isprati taj događaj. Dakle, ovo je velika prilika i za sve nacionalne saveze da se uključe u promociju košarke u svojim zemljama i tako doprinesu popularizaciji košarke svuda u svetu“, istakao je Bogosavljev.

Da li ste Vi, Radović i ostali naši predstavnici u košarkaškim telima, posebno ponosni kada dodete u Srbiju, zemlju šampiona?

„ Naravno. Za nas ovaj trofej ima poseban emotivni značaj. Mi smo iz Srbije koja je kao jako značajan deo Jugoslavije osvojila najviše Svetskih šampionata i po tome smo najuspešnija zemlja. To je velika stvar i jako smo ponosni što smo baš iz jedne takve zemlje“.

U sklopu ove turneje organizovan je i turnir u Mini basketu, gde su najmlađi naši košarkaši takođe mogli da pokažu svoje veštine baratanja s loptom i da kroz igru i druženje, uživaju u ovom jedinstvenom spektaklu. Iskusni trener Race Georgijevski koji se već godina bavi radom s najmlađima i koji je osmislio jedinstveni program po kome deca treniraju i takmiče se dao je pun doprinos ovoj manifestaciji: „ Košarkaški savez Beograda organizuje upravo u ovom periodu svoja završna takmičenja, dečica su tu i mislili smo da je ovo dobra prilika da i oni uzmu učešće u promociji Svetskog prvenstva. Pozvao sam svu dečicu od 10 do 14 godina koji nisu trenutno uključeni u neko takmičenje, oni se ovde zabačuju, igraju, pokazuju šta znaju, dobijaju razne nagrade, majce i sl. Ovo nije takmičarskog karaktera, samo zabavnog. Takođe, napravili smo i preko 500 majca za decu iz poplavljenih područja, da im ostane za uspomenu, a na majcima piše „ Život nam vraća ono što mi drugima dajemo“, naglasio je Georgijevski.

Grad Beograd sa svoje strane, takođe, podržao je ovu manifestaciju i najavio kandidaturu Beograda kao domaćina nekih važnih košarkaških događaja u budućnosti. ■

Božidar Manojlović

SC ŠUMICE 28-29 JUN

